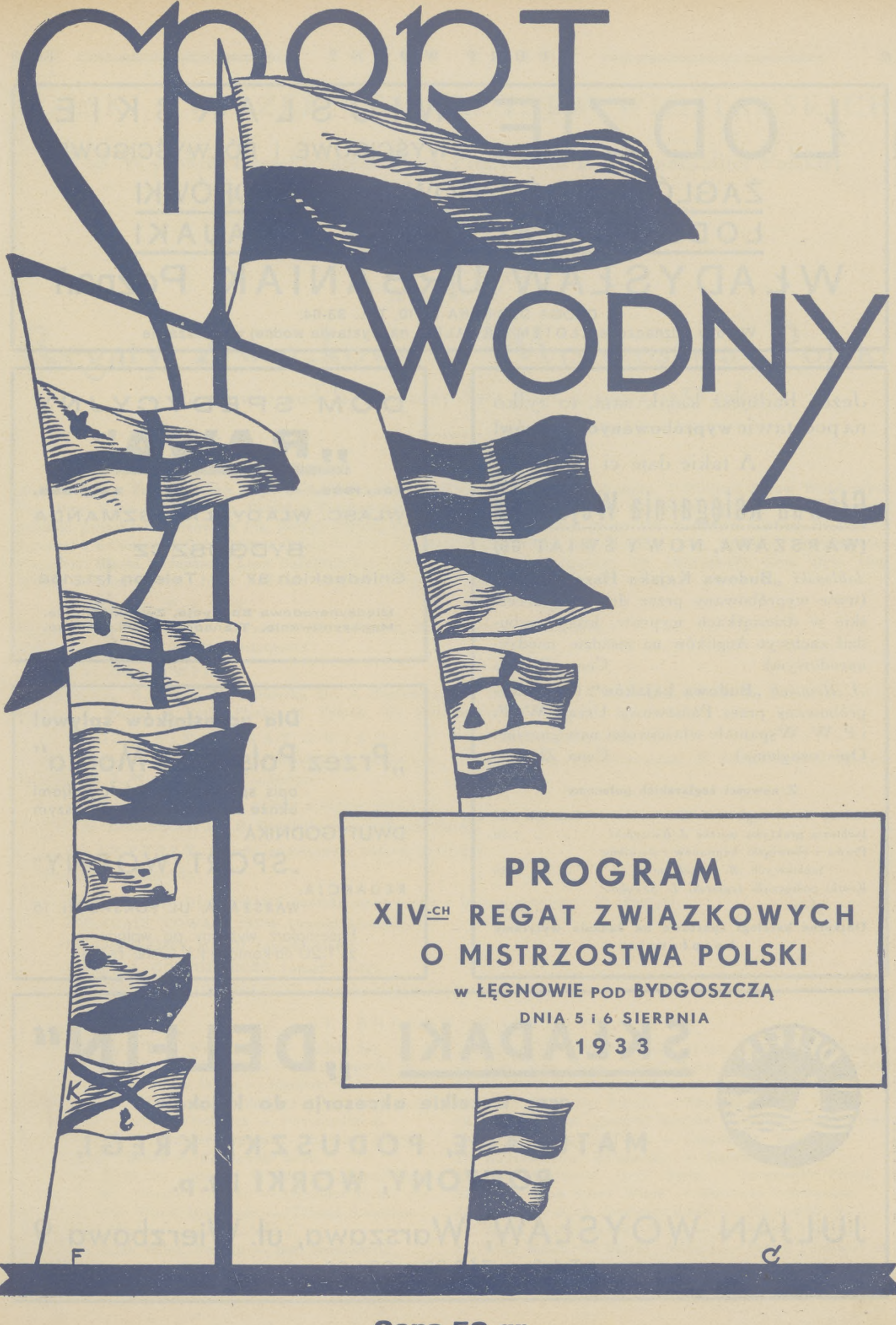
SPORT WODNY

PROGRAM

XIV-CH REGAT ZWIĄZKOWYCH O MISTRZOSTWA POLSKI

w ŁĘGNOWIE POD BYDGOSZCZĄ

DNIA 5 i 6 SIERPNIA

1933

Cena 50 gr.

POLSKI ZWIĄZEK TOWARZYSTW WIOŚLARSKICH

Pod Wysokim Protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Profesora Ignacego Mościckiego

XIV
Regaty Związkowe o Mistrzostwa Polski

w Łęgnowie pod Bydgoszczą dnia 5 i 6 sierpnia 1933 roku

KOMITET HONOROWY:

Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck, V-Minister Komunikacji Inż. Witold Czapski, V-Minister Spraw Wojskowych Gen. Dyw. Kazimierz Fabrycy, Dyrektor Państwowego Urzędu W. F. i P. W. Płk. Władysław Kiliński, Prezes Związku Polskich Związków Sportowych Płk. Juljusz Ulrych, Przewodniczący Pol. Kom. Olimp. Płk. Kazimierz Glabisz, Prezes Ligi Morskiej i Kolonjalnej Gen. Gustaw Orlicz-Dreszer, Przewodniczący Wydz. Żegl. Śródląd. Gen. Stanisław Kwaśniewski, Prezydent Miasta Bydgoszczy Leon Barciszewski, V-Prezydent Miasta Bydgoszczy Dr. Chmielarski, Dow. Dyw. Gen. Wiktor Thommée, Mec. Józef Radwan, Prezes Honorowy P. Z. T. W.

ZARZĄD P. Z. T. W.:

Prezes: Jerzy Bojańczyk, Vice-Prezesi: inż. Alfred Loth, i Bogdan Gędziorowski.
Kapitan Związkowy: inż. E. Lenartowicz.

CZŁONKOWIE:

L. Chudziński, W. Cyrek, M. Garstecki, Dr. A. Jurjewicz, Wł. Grzelak, inż. M. Juszkiewicz, mjr. F. Kozubowski, mjr. Lankau, Z. Musiał, J. Betley-Płoska, M. Sporny, Wł. Stronczyński, H. Szumski, i Wł. Żewicki.

SĘDZIOWIE REGAT ZWIĄZKOWYCH (opaski amarantowe):

Przewodniczący: J. Bojańczyk; Członkowie: S. Architówna, E. Bernatowicz, B. Gędziorowski, M. Juczkiewicz, M. Sporny, H. Szumski, J. Witecki, i M. Wodziański.

ARBITRZY (opaski zielone z białym paskiem):

A. Loth, E. Lenartowicz, Dr. S. Siemiątkowski, i M. Garstecki.

STARTERZY (opaski granatowe z białym paskiem):

A. Radwan i J. Figurski.

INFORMACJE DLA PRASY (opaska amarantowa z białym paskiem): W. Żewicki.
DELEGACI TOWARZYSTW (opaski niebieskie).
KONTROLERZY TORU (opaski białe).
KOMISJA GOSPODARCZA (opaski żółte).
KASJERZY i KONTROLERZY (opaski biało-czerwone).

DELEGACI TOWARZYSTW:

1. Warszawskie Tow. Wioślarskie — Wójcik Jan.
2. Klub Wioślarski „Wisła" W-wa — Zajączkowski W.
3. Akad. Zw. Sportowy W-wa — Lisowski Tadeusz.
4. Bydg. Tow. Wioślarskie Bydgoszcz—Dyr. Czajkowski.
5. Tow. Wioślarskie Włocławek — Dombrzalski Z.
6. Klub Wiośl. z roku 1904 Poznań — Rotnicki Marjan.
7. „Tryton" Poznań — Chudziński Leon.
8. Wojsk. Klub Sp. „Śmigły" Wilno—por. Borzobohaty.
9. W. K. W. „Grodno" Grodno — Poczobut Józef.
10. Kolej. Klub Wiośl. Bydgoszcz — Thienel Stanisław.
11. A. Z. S. Kraków — inż. Bujwid J.
12. Wojsk. Klub Wiośl. Poznań — por. Baranowski.
13. Warszawski Klub Wioślarek — Słoniewska Jadwiga.
14. Bydgoski Klub Wioślarek — Molska Irma.
15. Grudz. Tow. Wiośl. „Wisła" Grudz.—Domnicki Szczepan.
16. Rob. Klub Sport. „Prąd" W-wa — Zaremba Stanisław.
17. Tow. Wiośl. „Polonia" Poznań — Sobczak D.
18. Klub Wioślarski Toruń — Twardzicki.
19. Oddział Wiośl. „Sokoła" Kraków — Długoszewski Włodz.
20. Tow. Wioślarskie Płock — Jagodziński Wacław.
21. Kaliskie Tow. Wioślarskie — Radwan Antoni.
22. Klub Wioślarski „Gryf" Bydg. — Deręgowski Paweł.
23. Polic. Klub Sport. Wilno — Nieciecki Przemysław.
24. Policyjny Klub Sportowy Kalisz — Nurkowski St.
25. Sport. Klub Pocztowy W-wa — Bobrowski Tadeusz.
26. Klub Wioślarski Barcin (Wlkp.) — Prezes Pałżewicz M.
27. Chełmżyńskie Tow. Wioślarskie — Bukowski Ignacy.

Towarzystwa zgłoszone do regat:

Nr.	NAZWA TOWARZYSTWA	Ilość zgłosz.	Ilość zawod.	Biegi
1	Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Warszawa	15	58	3, 4, 6, 9, 10, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24
2	Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa	9	47	5, 9, 10, 14, 15, 22, 23, 24, 25
3	Akademicki Związek Sportowy, Warszawa	7	31	1, 4, 6, 9, 13, 17, 25
4	Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz	6	33	2, 7, 14, 17, 21, 25
5	Towarzystwo Wioślarskie Włocławek	6	21	3, 5, 12, 15, 19, 20
6	Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań	5	29	14, 15, 17, 19, 25
7	Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton", Poznań	5	21	4, 5, 16, 19, 21
8	Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły", Wilno	5	21	2, 3, 4, 7, 12
9	Wojskowy Klub Wioślarski „Grodno", Grodno	5	13	3, 9, 12, 16, 24
10	Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz	4	20	4, 5, 16, 19
11	Akademicki Związek Sportowy, Kraków	3	3	18, 21, 24
12	Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań	3	15	3, 7, 19
13	Warszawski Klub Wioślarek, Warszawa	2	10	1, 11
14	Bydgoski Klub Wioślarek, Bydgoszcz	2	10	1, 11
15	Grudziądzkie Towarzystwo Wioślarskie „Wisła", Grudziądz	2	6	19, 21
16	Robotniczy Klub Sportowy „Prąd", Warszawa	2	18	10, 14
17	Towarzystwo Wioślarzy „Polonia", Poznań	2	10	16, 19
18	Klub Wioślarski w Toruniu	1	2	23
19	Oddział Wioślarski Sokoła w Krakowie	1	1	12
20	Towarzystwo Wioślarskie w Płocku	1	2	15
21	Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, Kalisz	1	5	3
22	Klub Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz	1	5	8
23	Policyjny Klub Sportowy, Wilno	1	1	18
24	Policyjny Klub Sportowy, Kalisz	1	5	11
25	Sportowy Klub Pocztowy, Warszawa	1	5	1
26	Klub Wioślarski Barcin (Wlkp.)	1	5	8
27	Chełmżyńskie Towarzystwo Wioślarzy, Chełmża	1	5	8
	Razem	93	402	

Biegi 1 — 10 (przed kreską) oraz przedbiegi do biegu nr. 19 (czwórek nowicjuszy) odbędą się w sobotę 5 sierpnia, biegi 11 — 25 w niedzielę 6 sierpnia.

1. Długość toru — 1700 m. W biegach pań — 1200 m. Tor prosty, woda stojąca.
2. Regaty odbywają się zgodnie z regulaminem P. Z. T. W. z r. 1930.
3. Łodzie muszą stawić się na starcie na 5 minut przed oznaczonym czasem według zegara kolejowego.
4. Osady startują na torach w kolejności według programu; w razie niestawienia się załogi na starcie, pozostałe przesuwają się na tory bliższe trybun, zachowując swoją kolejność.
5. Nagrody w medalach: przy zadeklarowaniu 1 — 4 łodzi — 1 nagroda,
   5 i więcej łodzi — 2 nagrody.

   Nagrody I-go stopnia:

   Biegi o Mistrzowstwa Polski I-sza nagroda — medale srebrne duże.
   II-ga nagroda — medale bronzowe duże.

   Nagrody II-go stopnia:

   Pozostałe biegi na łodziach wyścigowych I-sza nagroda — medale srebrne średnie.
   II-ga nagroda — medale bronzowe średnie.

   Nagrody III-go stopnia:

   Biegi na łodziach półwyścigowych I-sza . agroda — medale srebrne małe.
   II-ga nagroda — medale bronzowe małe.
6. Mierzenie szerokości oraz ważenie czwórek półwyścigowych, mierzenie długości łodzi wyścigowych, ważenie wioślarzy zgłoszonych do biegu czwórek lekkiej wagi oraz wszystkich sterników odbywać się będzie w hangarach Łęgnowa w sobotę dnia 5 sierpnia o godz. 10.30 (Starter A. Radwan).
7. Informacje, instrukcje dla sterników, wydawanie numerów i biletów wejścia na trybuny po jednym dla zawodników, zgłoszonych zapasowych, delegata i trenera w sobotę dnia 5 sierpnia o godz. 10.30 w kancelarji regatowej (hangary Łęgnowa).
8. Zebranie sędziów na pół godziny przed rozpoczęciem biegów na trybunie sędziowskiej.
9. Wszelkie ogłoszenia i instrukcje wywieszone przed kancelarją regatową w Łęgnowie najpóźniej na 2 godziny przed rozpoczęciem biegów — są obowiązujące.
10. Rozdanie nagród w niedzielę dnia 6 sierpnia o godz. 21-ej w sali Hotelu „Pod Orłem".
11. Zaświadczenia na przejazd ulgowy koleją z Bydgoszczy i Łęgnowa wydawane będą w kancelarji regatowej Łęgnowa w sobotę 5 sierpnia w godz. 10.30—14 i 16—20 oraz w niedzielę dnia 6 sierpnia, w godz. 10—12.

Sobota, dnia 5 sierpnia 1933 r.

BIEG I — godz. 15.00. Czwórki półwyścigowe pań.

Bieg o nagrodę przechodnią D-ra Eugenjusza Czaykowskiego, członka B. T. W. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1928 r. Akademicki Związek Sportowy — Warszawa.
„ „ 1929 i 1930 r. Poznański Klub Wioślarek.
W roku 1931 bieg nie był rozegrany.
Zwyc. w 1932 r. Warszawski Klub Wioślarek.

Startują:

TOR I.
Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.

3		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Napieralska H.	—	159	56
	2. Tacikowska Z.	—	165	69
	3. Kobyłecka D.	—	173	69
	4. Janczewska H.	—	166	64
	St. Potyńska F.	—	—	56

TOR II.
Warszawski Klub Wioślarek, Warszawa.

13		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Nowomiejska	23	161	60
	2. Trylińska B.	25	172	70
	3. Trejze Anna	25	170	66
	4. Szusterowa R.	24	165	56
	St. Śniadecka L.	—	—	50

TOR III.
Sportowy Klub Pocztowy, Warszawa.

25		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Jaszczukówna	21	169	67
	2. Bobrowska H.	21	178	70
	3. Dobrzańska I.	24	167	69
	4. Cesarska S.	25	165	64
	St. Sawicka L.	—	—	52

TOR IV.
Bydgoski Klub Wioślarek, Bydgoszcz.

14		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Bukowska K.	—	167	62
	2. Gertychowa I.	—	168	64
	3. Pacówna S.	—	166	57
	4. Derucka H.	—	166	57
	St. Czarnecka N.	—	159	50

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg II — 15.15. Czwórki półwyścigowe (wojskowe).

Bieg dostępny dla Klubów i Sekcyj Wojskowych o nagrodę przechodnią Płk. Władysława Kilińskiego, Dyrektora P. U. W. F. i P. W. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1931 r. Oficerski Yacht Klub R. P. w Warszawie.
„ „ 1932 r. B. T. W., Wojskowa Sekcja Wioślarska, Bydgoszcz.

Startują:

TOR I.
Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły", Wilno.

8		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Karasiewicz A.	24	168	68
	2. Wasiukiewicz	23	178	82
	3. Nikołajewicz	23	179	80
	4. Mróz Czesław	23	172	73
	St. Witkowski L.	—	—	72

TOR II.
Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Wojskowa Sekcja Wioślarska.

4		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Dziadosz Z.	23	176	68
	2. Goncerzewicz	21	174	75
	3. Grudecki M.	23	174	75
	4. Kasprowicz J.	22	171	70
	St. Wiśniewski F.	—	—	56

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg III — godz. 15.30. Czwórki 2-ej klasy.

Bieg o nagrodę T. Korolewicza, wł. Chemicznej Fabryki Kleju „Certus" w Warszawie. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Bieg dostępny dla wioślarzy wszystkich kategoryj niestartujących w biegach o Mistrzostwa Polski na wiosła długie.

Startują:

TOR I.
Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku.

5

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Sodólski Jan	22	178	71
2. Tober Ryszard	21	180	71
3. Paszkowski S.	22	184	72
4. Dyjak Jan	20	176	64
St. Gaworski T.	—	—	56

TOR II.
Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

1

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Borzuchowski	22	181	74
2. Seweryn Stan.	22	184	74
3. Dzik Kazim.	20	172	67
4. Siliniewicz St.	24	180	72
St. Skolimowski J.	—	—	53

TOR III.
Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły", Wilno.

8

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Hawryłkowicz	23	173	70
2. Matwiejczyk K.	25	180	80
3. Łukaszewicz W.	24	180	80
4. Zawadzki Stan.	23	176	72
St Niecieck P.	—	—	62

TOR IV.
Wojskowy Klub Wioślarski „Grodno" w Grodnie.

9

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Mrozowski D.	19	175	73
2. Łukaszewicz E.	25	182	74
3. Antonowicz M.	18	185	82
4. Zamirowski A.	19	175	65
St. Dzienis Jerzy	—	—	53

TOR V.
Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, Kalisz.

21

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Maciejewski R.	26	172	70
2. Perliński Cz.	23	172	69
3. Teda Willy	21	177	73
4. Lesiecki Stan.	21	173	68
St. Chabierski Antoni.			

TOR VI.
Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań.

12

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Barcz Ludwik	26	171	68
2. Wosiński Kaz.	26	176	80
3. Klaba Franc.	26	172	68
4. Matusiak Józef	19	173	75
St. Jakubowski M.	—	—	70

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg IV — godz. 15.45. Czwórki półwyścigowe.

Bieg o nagrodę Zarządu Banku „M. Stadthagen" Tow. Akc. w Bydgoszczy. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu. Bieg dostępny dla wioślarzy, którzy do dnia 31.12.32 r. nie wygrali żadnego biegu na regatach kwalifikacyjnych.

Zwyc. w 1922 i 1923 r. Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton".
„ „ 1924 r. Klub Wioślarski „Wisła" w Warszawie.
„ „ 1925 i 1931 r. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz.
„ „ 1926 i 1927 r. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie.
„ „ 1929 i 1930 r. Klub Wioślarski „Syrena", Warszawa.
„ „ 1928 i 1932 r. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku.

Startują:

TOR I.
Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły", Wilno.

8

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Karasiewicz A.	24	168	68
2. Wasiukiewicz	23	178	82
3. NikołajewiczM.	23	179	80
4. Mróz Czesław	23	172	73
St. Witkowski L.	—	—	72

TOR II.
Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

1

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Łabędzki Fr.	20	170	68
2. Bagiński Józef	24	187	84
3. Kaźmierczak S.	21	184	72
4. Karwisc Rysz.	22	178	69
St. Jarosiński A.	—	—	51

TOR III.
Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy, „Tryton", Poznań.

7

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Ratajczak H.	20	178	69
2. Chytry Józef	18	177	72
3. Nowicki Z.	21	178	67
4. Florkowski Z.	20	177	64
St. Schrejber W.	—	—	59

TOR IV.
Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz.

10

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Kuligowski K.	19	180	70
2. Kęsy Franc.	21	187	75
3. Sadecki Jan	21	179	75
4. Anhut Kurt	21	177	65
St. Olszewski J.	—	—	60

TOR V.
Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.

3

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Müller Henryk	23	182	73
2. Ejsymont Wł.	19	179	76
3. Rodkiewicz M.	22	191	77
4. Balicki Tad.	19	172	53
St. Rogaliński E.	—	—	58

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg V — godz. 16.00. Czwórki wagi lekkiej.

Bieg o drugą nagrodę Prezesa K. W. z roku 1904 Władysława Stopy. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu. Waga osady bez sternika nie może przekraczać 250 kg.

Zwyc. w 1932 r. Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton", Poznań.

Startują:

TOR I. **Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", Poznań.** — 7

	wiek	wzrost	waga
1. Pawłowski A.	22	173	67½
2. Ziółkowski Cz.	22	178	61½
3. Ludwig Alfons	20	167	61½
4. Kowalski Z.	22	167	58½
St. Jankowiak R.	—	—	55

TOR II. **Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz.** — 10

	wiek	wzrost	waga
1. Grzybek Edm.	19	166	61
2. Górski Paweł	19	169	63
3. Czarkowski Fr.	19	172	62
4. Nickiel Leon	19	170	63
St. Olszewski J.	—	—	60

TOR III. **Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.** — 2

	wiek	wzrost	waga
1. Młynarski Cz.	21	164	58
2. Zgliński Jan	28	172	63
3. Grodzicki Tad.	26	174	67
4. Bieńkowski Z.	19	174	60
St. Wojciechowski	—	—	58

TOR IV. **Towarzystwo Wioślarskie, Włocławek.** — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Cybulski Eug.	29	168	58
2. Dombrzalski Z.	30	166	60
3. Marjański E.	24	164	64
4. Gaworski T.	26	163	56
St. Kawalec H.	—	—	50

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg VI — godz. 16.15. Dwójki podwójne młodszych.

Bieg o nagrodę b. Prezesa Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton" M. Stürmera. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1929 r. Pozn. Towarzystwo Wioślarzy „Tryton", Poznań.
„ „ 1930 r. Klub Wioślarski „Wisła', Warszawa.
„ „ 1931 r. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Warszawa.
W r. 1932 bieg nie był rozegrany.

Startują:

TOR I. **Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.** — 1

	wiek	wzrost	waga
1. Onoszko Wład.	27	176	75
2. Kuryłłowicz S.	24	183	81

TOR II. **Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.** — 3

	wiek	wzrost	waga
1. Masłowski W.	26	179	76
2. Parczewski W.	25	173	59

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg VII — godz. 16.30. Czwórki (wojskowe).

Bieg o nagrodę Fabryki Płyt Fotograficznych „Alfa" w Bydgoszczy. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Bieg dostępny wyłącznie dla Klubów i Sekcyj Wojskowych.

Zwyc. w 1931 r. Wojskowy Klub Wioślarski w Poznaniu.
„ „ 1932 r. B. T. W. Wojskowa Sekcja Wioślarska.

Startują:

TOR I. **Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły" Wilno.** — 8

	wiek	wzrost	waga
1. Hawryłkowicz	23	173	70
2. Matwiejczyk K.	25	180	80
3. Łukaszewicz	24	181	80
4. Zawadzki Stan.	23	176	72
St. Nieciecki P.	—	—	62

TOR II. **Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Wojskowa Sekcja Wioślarska.** — 4

	wiek	wzrost	waga
1. Badziąg Kaz.	21	170	69
2. Olszewski Jan	22	173	70
3. Miklasz N.	23	180	75
4. Szpott Edmund	23	175	78
St. Wiśniewski F.	—	—	56

TOR III. **Wojskowy Klub Wioślarski w Poznaniu.** — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Barcz Ludwik	26	171	68
2. Wosiński Kaz.	26	176	80
3. Klaba Franc.	26	172	68
4. Matusiak J.	19	173	75
St. Jakubowski M.	—	—	70

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg VIII — godz. 16.45. Czwórki półwyścigowe.

Bieg dostępny wyłącznie dla Towarzystw, które w 1932 . nie wygrały żadnego biegu na regatach klasyfikacyjnych i nie figurowały w tabeli punktacyjnej P. Z. T. W. Bieg o nagrodę jednorazową specjalną.

Startują:

TOR I. **Klub Wioślarski „Barcin" (Wlkp.).** [26]

	wiek	wzrost	waga
1. Tomczak Ant.	25	182	70
2. Dankowski M.	25	184	80
3. Kamadulski C.	24	166	69
4. Mazany Feliks	19	165	65
St. Wierzchosławski			65

TOR II. **Klub Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz.** [22]

	wiek	wzrost	waga
1. Kempiński Fl.	19	171	70
2. Stentka Adolf	20	178	70
3. Rogoziński Br.	20	170	65
4. Brakowski K.	19	172	66
St. Bloch Witold	—	—	57

TOR III. **Chełmżyńskie Tow. Wioślarzy.** [27]

	wiek	wzrost	waga
1. Talkowski L.	24	175	72
2. Majewski H.	19	175	70
3. Talkowski Alf.	25	172	72
4. Siłakowski K.	23	168	69
St. Turecki Witold	—	—	55

Pierwsze miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg IX — godz. 17. Jedynki 2-ej klasy.

Bieg dostępny dla wioślarzy wszystkich kategoryj, niestartujących w biegach o Mistrzostwa Polski na wiosła długie. Bieg o nagrodę jednorazową.

Startują:

TOR I. **Wojskowy Klub Wioślarski „Grodno" w Grodnie.** [9]

	wiek	wzrost	waga
Poczobut Józef	30	175	73

TOR II. **Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.** [1]

	wiek	wzrost	waga
Kuryłłowicz Stan.	24	183	81

TOR III. **Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.** [3]

	wiek	wzrost	waga
Ustupski Jerzy	22	180	76

TOR IV. **Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.** [2]

	wiek	wzrost	waga
Korycki Jerzy	22	183	75

Pierwszą nagrodę zdobył p. .... w czasie ....

Drugie miejsce zajął p. .... w czasie ....

Bieg X — godz. 17.15. Ósemki 2-ej klasy.

Bieg o nagrodę M. Soroko, Dyrektora Państwowych Wytwórni Uzbrojenia. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Bieg dostępny dla wioślarzy wszystkich kategoryj, niestartujących w biegach o Mistrzostwa Polski na wiosła długie.

Startują:

TOR I. **Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.** [1]

	wiek	wzrost	waga
1. Borzuchowski	22	181	74
2. Seweryn Stan.	22	184	74
3. Łabędzki Fr.	20	170	68
4. Bagiński Józef	24	187	84
5. Zydzik Franc.	19	183	76
6. Kaźmierczak	21	184	72
7. Dzik Kazimierz	20	172	67
8. Siliniewicz St.	24	180	72
St. Skolimowski J.	—	—	53

TOR II. **Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.** [2]

	wiek	wzrost	waga
1. Bernatowicz	18	170	64
2. Siegenfeld J.	19	180	75
3. Stańczyk Jerzy	18	180	77
4. Charłusz R.	19	178	63
5. Paczkowski B.	19	179	70
6. Świerczyński	21	171	60
7. Szumowski T.	20	171	68
8. Nienałtowski	19	168	64
St. Majewski L.	—	—	53

TOR III. **Robotniczy Klub Sportowy „Prąd", Warszawa.** [16]

	wiek	wzrost	waga
1. Rozner Tad.	20	178	68
2. Karpiński Wal.	22	178	75
3. Gaś Stefan	24	168	72
4. Walczak Tad.	21	170	64
5. Tomaszewski	22	180	72
6. Damiędzki St.	23	177	70
7. Adamski Jerzy	19	170	72
8. Korzeniowski	23	170	70
St. Szejndroch Wł.	—	—	—

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Przedbieg I do biegu XIX— godz. 17.30. Czwórki nowicjuszy.

Startują:

TOR I.	TOR II.	TOR III.
17 Tow. Wioślarzy „Polonia", Poznań.	5 Towarzystwo Wioślarskie, Włocławek.	12 Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań.

Przedbieg II do biegu XIX — godz. 17.45.

Startują:

TOR I.	TOR II.	TOR III.
1 Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.	10 Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz.	15 Grudziądzkie Tow. Wioślarskie „Wisła", Grudziądz.

Do finału wchodzą przez wylosowanie 6 Klub Wioślarski z Roku 1904 Poznań,

7 Poznańskie Towarzystwo Wiośl. „Tryton", Poznań

oraz po dwie pierwsze osady z każdego przedbiegu.

Pierwsze miejsca zajęły osady .... w czasie ....

Drugie miejsca zajęły osady .... w czasie ....

Niedziela dnia 6 sierpnia 1933 r.

Bieg XI — godz. 15.00. **Czwórki Pań.**

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Założycielek Warszawskiego Klubu Wioślarek. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1932 r. — Bydgoski Klub Wioślarek.

Dodatkowe nagrody Fabryki Szkła „Irena" w Inowrocławiu dla dwóch pierwszych osad.

Startują:

TOR I.
Policyjny Klub Sport. w Kaliszu. Sekcja Wioślarska.

24

		wiek	*wzrost*	*waga*
1.	Stobienianka Z.	24	164	57
2.	Sałagacka J.	22	170	72
3.	Królikówna I.	19	164	54
4.	Woźniakówna	19	166	57
St.	Królikówna J.	—	—	50

TOR II.
Warszawski Klub Wioślarek, Warszawa.

13

		wiek	*wzrost*	*waga*
1.	Ziarnkówna I.	24	160	62
2.	Pomorska Z.	23	170	70
3.	Dzięgielewska	25	162	63
4.	MroczkowskaZ.	23	160	61
St.	Śniadecka L.	—	—	50

TOR III.
Bydgoski Klub Wioślarek, Bydgoszcz.

14

		wiek	*wzrost*	*waga*
1.	Świetlikówna M.		168	68
2.	Pankówna Kryst.		170	71
3.	Zarembianka Z.		167	68
4.	Zarembianka C.		168	68
St.	Molska Irma		—	54

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XII — godz. 15.15. **Jedynki Pań.**

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Vice-Prezeski W. K. W. Dr. Jurjewicz. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1931 i 1932 r. — p. Janina Grabicka — W. K. W., Warszawa.

Startują:

TOR I.
Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku.

wiek wzrost waga
5 Teodorowicz Olga 33 164 55

TOR II.
Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły", Wilno.

wiek wzrost waga
8 Plewakowa Kam. 27 160 65

TOR III.
Oddział Wioślarski Sokoła w Krakowie.

wiek wzrost waga
19 Dubrawska Aniela — 163 63

TOR IV.
Wojskowy Klub Wioślarski „Grodno" w Grodnie.

wiek wzrost waga
9 Kieskiewiczówna — 163 54

Mistrzostwo zdobyła p. .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła p. .... w czasie ....

Bieg XIII — godz. 15.30. **Czwórki.**

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Firmy „Haberbusch i Schiele". Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1931 i 1932 r. Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.

Startują:

TOR I.
Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

1

		wiek	*wzrost*	*waga*
1.	Braun Jerzy	22	183	79
2.	Ślązak Janusz	26	191	87
3.	Urban Stan.	26	183	87
4.	Kobyliński E.	25	180	75
St.	Skolimowski J.	—	—	53

TOR II.
Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.

3

		wiek	*wzrost*	*waga*
1.	Szumowski W.	26	179	75
2.	LewandowskiP.	23	180	87
3.	Patorski Kaz.	24	177	73
4.	Adelt Tadeusz	24	178	76
St.	Parczewski W.	—	—	59

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XIV — godz. 15.45. Ósemki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę przechodnią Płk. Wł. Kilińskiego, Dyrektora P. U. W. F. i P. W. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1932 r. Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.

Startują:

TOR I.
Klub Wioślarski z roku 1904. Poznań.

6

	wiek	wzrost	waga
1. Patrzykant J.	21	172	72
2. Korek Zdzisław	21	179	75
3. Zając Wład.	24	178	72
4. Rowiński M.	21	168	68
5. Lonc Czesław	24	174	70
6. Robaszkiewicz	24	171	69
7. Wawer Stefan	20	173	67
8. Chmielewski J.	24	172	67
St. Bącler M.	—	—	50

TOR II.
Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.

2

	wiek	wzrost	waga
1. Bernatowicz	18	170	64
2. Siegenfeld J.	19	180	75
3. Stańczyk Jerzy	18	180	77
4. Charłusz R.	19	178	63
5. Paczkowski B.	19	179	70
6. Świerczyński	21	171	60
7. Szumowski T.	20	171	68
8. Nienałtowski	19	168	64
St. Majewski L.	—	—	53

TOR III.
Robotniczy Klub Sportowy „Prąd", Warszawa.

16

	wiek	wzrost	waga
1. Rosner Tad.	20	178	68
2. Karpiński W.	22	178	75
3. Gaś Stefan	24	168	72
4. Walczak Tad.	21	170	64
5. TomaszewskiA.	22	180	72
6. Damiędzki St.	23	177	70
7. Adamski Jerzy	19	170	72
8. KorzeniowskiE.	23	170	70
St. Szejndroch W.	—	—	—

TOR IV.
Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz.

4

	wiek	wzrost	waga
1. Milczyński A.	18	167	59
2. Piotrowski L.	19	174	80
3. Ziętek Leon	20	168	62
4. Stelmach Kaz.	21	168	64
5. Czywczyński A.	21	170	66
6. Cech Leon	25	178	62
7. Drzymała W.	20	173	67
8. Kowalski Edm.	21	178	66
St. Cegielski H.	—	—	54

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XV — god. 16. Dwójki bez sternika.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią „Ilustrowanego Kurjera Codziennego". Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem kolejnem wygraniu, lub pięciokrotnem bez względu na kolejność.

Startują:

TOR I.
Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku.

5

	wiek	wzrost	waga
1. Grabowski H.	28	172	75
2. Szelągowski W.	32	174	68

TOR II.
Towarzystwo Wioślarskie w Płocku.

20

	wiek	wzrost	waga
1. Kawiecki Jul.	38	173	80
2. Łukaszewski S.	24	180	75

TOR III.
Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.

6

	wiek	wzrost	waga
1. Jurkowski St.	28	173	73
2. Mikołajczak J.	26	172	70

TOR IV.
Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.

2

	wiek	wzrost	waga
1. Szenfeld M.	21	174	69
2. Klasura W.	22	175	67

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XVI — godz. 16.15. Czwórki młodszych.

Bieg o nagrodę przechodnią Mec. Józefa Radwana, Członka Honorowego P. Z. T. W. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1923 r. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Warszawa.
„ „ 1924 i 1926 r. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz.
„ „ 1925 i 1931 r. Klub Wioślarski „Wisła" w Warszawie.
„ „ 1927 r. Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.
„ „ 1928 i 1930 r.. Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.
„ „ 1929 r. Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton", Poznań.
„ „ 1932 r. Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, Kalisz.

Startują:

TOR I.
Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

1		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Borzuchowski	22	181	74
	2. Seweryn Stan.	22	184	74
	3. Dzik Kazimierz	20	172	67
	4. Siliniewicz St.	24	180	72
	St. Jarosiński A.	—	—	51

TOR II.
Towarzystwo Wioślarzy „Polonia", Poznań.

17		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Grzybiak J.	24	170	70
	2. Napierała J.	24	177	76
	3. Wiśniewski M.	22	169	70
	4. Kasprzak St.	24	170	72
	St. Feld A.	—	—	52

TOR III.
Wojskowy Klub Wioślarski „Grodno" w Grodnie.

9		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Mrozowski D.	19	175	73
	2. Łukaszewicz E.	25	182	74
	3. Antonowicz M.	18	185	82
	4. Zamirowski A.	19	175	65
	St. Dzienis Jerzy	—	—	53

TOR IV.
Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton", Poznań.

7.		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Pawłowski Al.	22	173	68
	2. Ziółkowski Cz.	22	178	62
	3. Ludwig Alfons	20	167	62
	4. Kowalski Zenon	22	167	59
	St. Jankowiak R.	—	—	55

TOR V.
Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz.

10		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Grzybek Edm.	19	166	61
	2. Górski Paweł	19	169	63
	3. Czarkowski Fr.	19	172	62
	4. Nickiel Leon	19	170	63
	St. Olszewski J.	—	—	60

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XVII — godz. 16.30. Czwórki bez sternika.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Koła Senjorów W. T. W. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Startują:

TOR I.
Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz.

4		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Ormanowski B.	26	175	77
	2. Krauze Feliks	26	173	71
	3. Birkholc Leon	29	180	71
	4. Zieliński L.	22	170	72

TOR II.
Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.

6		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Budziński H.	29	169	69
	2. Leporowski W.	25	173	75
	3. Ludwiczak W.	23	178	75
	4. Górski Franc.	23	172	72

TOR III.
Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

1		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Osiński Kaz.	21	176	74
	2. Patecki Józef	21	180	76
	3. Zglenicki T.	24	180	79
	4. Augustyniak R.	21	180	73

TOR IV.
Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.

3		*wiek*	*wzrost*	*waga*
	1. Lekszycki J.	28	184	76
	2. Masłowski W.	26	179	76
	3. Ustupski Jerzy	22	180	76
	4. Obuchowski A.	23	174	71

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XVIII — godz. 16.45. Jedynki.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Magistratu Miasta Bydgoszczy. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1932 r. — p. R. Verey-Władek — Akademicki Związek Sportowy, Kraków.

Startują:

TOR I. Policyjny Klub Sportowy, Wilno.

		wiek	wzrost	waga
23	Witkowski Z.	29	172	73

TOR II. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

		wiek	wzrost	waga
1	Dr. Tilgner D.	28	190	86

TOR III. Akademicki Związek Sportowy, Kraków.

		wiek	wzrost	waga
11	Verey-Włodek R.	21	186	81

Mistrzostwo zdobył p. .... w czasie ....

Drugie miejsce zajął p. .... w czasie ....

Bieg XIX — godz. 17. Czwórki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę przechodnią ś. p. M. Wierzbickiego z Bydgoszczy. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1925 i 1929 r. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz.
„ „ 1926 r. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Warszawa.
„ „ 1928 i 1930 r. Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.
„ „ 1931 r. Grudziądzkie Tow. Wioślarskie „Wisla", Grudziądz.
„ „ 1932 r. Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, Kalisz.

Startują:

TOR I. Wojskowy Klub Wioślarski w Poznaniu. — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Jakubowski St.	18	172	64
2. Baranowski Zd.	18	180	73
3. Szulc Stan.	19	172	68
4. Jerszyński Fr.	18	173	68
St. Jakubowski M.	—	—	70

TOR II. Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz. — 10

	wiek	wzrost	waga
1. Tobolewski E.	19	172	65
2. Krauze Edm.	19	176	75
3. Anhut Bruno	20	174	63
4. Jankowski E.	19	170	56
St. Olszewski J.	—	—	60

TOR III. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", Poznań. — 7

	wiek	wzrost	waga
1. Ratajczyk H.	20	178	69
2. Chytry Józef	18	177	72
3. Nowicki Zygm.	21	178	67
4. Florkowski Z.	20	177	64
St. Schreiber W.	—	—	59

TOR IV. Tow. Wioślarzy „Polonia", Poznań. — 17

	wiek	wzrost	waga
1. Grzybiak J.	24	170	70
2. Napierała J.	24	177	76
3. Wiśniewski M.	22	169	70
4. Kasprzak St.	24	170	72
St. Feld A.	—	—	52

TOR V. Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań. — 6

	wiek	wzrost	waga
1. Patrzykant J.	21	172	72
2. Korek Zdzisł.	21	179	75
3. Wawer Stefan	20	173	67
4. Robaszkiewicz	24	171	69
St. Bącler Miecz.	—	—	50

TOR VI. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa. — 1

	wiek	wzrost	waga
1. Łabędzki Fr.	20	170	68
2. Bagiński Józef	24	187	84
3. Żydzik Fran.	19	183	76
4. Kaźmierczak	21	184	72
St. Roder Zyg.	—	—	58

TOR VII. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Sodólski Jan	22	178	71
2. Tober Ryszard	21	180	71
3. Paszkowski S.	22	184	72
4. Dyjak Jan	20	176	64
St. Gaworski Tad.	—	—	56

TOR VIII. Grudządzkie Tow. Wiośl. „Wisła", Grudziądz. — 15

	wiek	wzrost	waga
1. Piotrowski Fr.	20	181	72
2. Ruciński Stef.	26	174	70
3. Czarnecki Kaz.	25	170	68
4. Kurzyński Jan	19	174	66
St. Pader Zyg.	—	—	58

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XX — godz. 17.15. Dwójki ze sternikiem.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Prezesa W. T. W. inż. Ł. Skulskiego oraz Vice-Prezesa W. T. W. Dr. J. Ślaskiego. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Startują:

TOR I. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Grabowski H.	28	172	75
2. Szelągowski	32	174	68
St. Kawalec Hen.	—	—	50

TOR II. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa. — 1

	wiek	wzrost	waga
1. Braun Jerzy	22	183	79
2. Ślązak Janusz	26	191	87
St. Żółciński Ant.	—	—	53

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XXI — godz. 17.30. Jedynki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę przechodnią Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia" w Bydgoszczy. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1926 r. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku.
„ „ 1927 r. Klub Wioślarski w Toruniu.
„ „ 1928 r. Towarzystwo Wioślarskie w Płocku.
„ „ 1929 r. Oddział Wioślarski Sokoła w Krakowie.
„ „ 1931 r. Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.
„ „ 1930 i 1932 r. Akademicki Związek Sportowy, Kraków.

Startują:

TOR I. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz. — 4

	wiek	wzrost	waga
Łagiewski	25	171	65

TOR II. Grudziądzkie Tow. Wiośl. „Wisła", Grudziądz. — 15

	wiek	wzrost	waga
Czarnecki Teodor	28	181	75

TOR III. Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton", Poznań. — 7

	wiek	wzrost	waga
Bagiński Stefan	25	178	73

TOR IV. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa. — 1

	wiek	wzrost	waga
Kuryłłowicz Stan.	24	183	81

TOR V. Akademicki Związek Sportowy, Kraków. — 11

	wiek	wzrost	waga
Inż. Balicki M.	26	178	75

Pierwszą nagrodę zdobył p. .... w czasie ....

Drugie miejsce zajął p. .... w czasie ....

Bieg XXII — godz. 17.45. Ósemki młodszych.

Bieg o nagrodę przechodnią „Dziennika Bydgoskiego". Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1931 r. Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.
„ „ 1932 r. Klub Wioślarski „Wisla", Warszawa.

Startują:

TOR I. Klub Wioślarski „Wisla" Warszawa. — 2

	wiek	wzrost	waga
1. Bernatowicz	18	170	64
2. Siegenfeld J.	19	180	75
3. Stańczyk J.	18	180	77
4. Charłusz R.	19	178	63
5. Paczkowski B.	19	179	70
6. Świerczyński	21	171	60
7. Szumowski T.	20	171	68
8. Nienałtowski	19	168	64
St. Majewski L.	—	—	53

TOR II. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa. — 1

	wiek	wzrost	waga
1. Borzuchowski	22	181	74
2. Seweryn Stan.	22	184	74
3. Łabędzki Fr.	20	170	68
3. Bagiński J.	24	187	84
5. Żydzik Franc.	19	183	76
6. Kaźmierczak	21	184	72
7. Dzik Kazimierz	20	172	67
8. Siliniewicz St.	24	180	72
St. Skolimowski J.	—	—	53

Pierwszą nagrodę zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XXIII — godz. 18. Dwójki podwójne.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przechodnią Prezesa M. Garsteckiego, Członka Zarządu P. Z. T. W. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1929 r. Klub Wioślarski w Toruniu.
„ „ 1930 r. Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton", Poznań.
„ „ 1931 r. Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.
„ „ 1932 r. Akademicki Związek Sportowy, Kraków.

Startują:

TOR I. Klub Wiośl. „Wisła", Warszawa.

Nr		wiek	wzrost	waga
2	1. Bondorowski J.	22	176	76
	2. Ślesicki Józef	24	175	73

TOR II. Klub Wioślarski w Toruniu.

Nr		wiek	wzrost	waga
18	1. Sołtan Andrzej	26	183	83
	2. Barwicki W.	35	187	85

TOR III. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.

Nr		wiek	wzrost	waga
1	1. Dr. Tilgner D.	28	190	86
	2. Kobyliński E.	25	180	75

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Bieg XXIV — godz. 18.15. Jedynki młodszych.

Bieg o nagrodę przechodnią Radcy Tadeusza Abramowicza, Kierownika Agentur Polskiej Żeglugi Rzecznej „Vistula". Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Startują:

Tor	Klub	Nr	Zawodnik	wiek	wzrost	waga
TOR I.	Akademicki Związek Sportowy, Kraków.	11	Gnoiński Miecz.	25	172	66
TOR II.	Wojskowy Klub Wioślarski, „Grodno".	9	Poczobut Józef	30	175	73
TOR III.	Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa.	1	Kuryłłowicz Stan.	24	183	81
TOR IV.	Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa.	2	Korycki Jerzy	22	183	75

Pierwszą nagrodę zdobył p. .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła p......................... w czasie ....

Bieg XXV — godz. 18.30. **Ósemki**

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Profesora Ignacego Mościckiego.
Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. w 1931 i 1932 r. Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.

Startują:

TOR I.
Akademicki Związek Sportowy, Warszawa.

3

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Lekszycki J.	28	184	76
2. Masłowski W.	26	179	76
3. Ustupski J.	22	180	76
4. Lewandowski	23	180	87
5. Patorski Kaz.	24	177	73
6. Adelt Tadeusz	24	178	76
7. Szumowski W.	26	179	75
8. Obuchowski A.	23	174	71
St. Parczewski W.	—	—	59

TOR II.
Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz.

4

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Ciechanowski	27	180	75
2. Krauze Feliks	26	173	71
3. Ormanowski B.	26	175	77
4. Szrajda Tad.	22	178	77
5. Treuchel Edm.	26	172	72
6. Zieliński L.	22	170	72
7. Birkholc Leon	29	180	71
8. Ciesielski E.	23	172	70
St. Cegielski H.	—	—	54

TOR III.
Klub Wioślarski „Wisla", Warszawa.

2

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Ostrowski T.	21	185	77
2. Ziemięcki A.	27	184	80
3. Maciejowski T.	21	182	80
4. Zagajski Z.	22	180	76
5. Ziółkowski St.	21	180	74
6. Dutkiewicz T.	21	177	72
7. Matuszewski S.	25	168	63
8. Pękalski J.	27	170	67
St. Majewski L.	—	—	53

TOR IV.
Klub Wioślarski z Roku 1904, Poznań.

6

	wiek	*wzrost*	*waga*
1. Jurkowski St.	28	173	73
2. Leporowski W.	25	173	75
3. Ludwiczak W.	23	178	75
4. Kasprzak Zd.	23	177	75
5. Lis Kazimierz	23	177	76
6. Szenkler Lud.	29	182	76
7. Dzikowski Zd.	21	174	74
8. Górski Franc.	23	172	72
St. Bącler M.	—	—	50

Mistrzostwo zdobyła osada .... w czasie ....

Drugie miejsce zajęła osada .... w czasie ....

Druk.: Piotr Pyz i S-ka, Warszawa, Miodowa 8, tel. 674-09.

SPORT
Nr. 12
1 SIERPIEŃ
1933
J. SŁONIEWSKI
WODNY

Polski Związek Kajakowy

Komunikat Nr. 8.

1. Weryfikacja protokółu Komisji Sędziowskiej Pierwszych regat kajakowych o **Mistrzostwo Polski**, organizowanych przez W. K. S. „Wawel” w Krakowie w dniu 23 lipca 1933 r. z polecenia Z. G. Polskiego Związku Kajakowego:

Na wniosek Komisji Sportowo-technicznej Z. G. P. Z. K. zatwierdził na posiedzeniu w dniu 27 lipca 1933 r. protokół Komisji Sędziowskiej.

Wyniki biegów. Serja pierwsza — biegi na 10.000 m.

Jedynki szwedzkie — wyścigowe:

1) W. Zoellner — Drużyna Wilków Moskich — Poznań — czas 47.45.
2) J. Wolniewicz — Stow. Młodz. Polskiej — Poznań — czas 48.10.
3) F. Łykowski — Stow. Młodz. Polskiej — Poznań — czas 48.40.
4) J. Grabowski — T. G. „Sokół” w Grudziądzu — czas 49.27.
5) M. Wygocki — Drużyna Wilków Morskich — Poznań — czas 49.40.
6) F. Kielor — W. K. S. „Wawel”” — Kraków — czas 51.15.

Dwójki szwedzkie — wyścigowe:

1) A. Siwilski, St. Wachowiak — Stow. Młodz. Polskiej — Poznań — czas 45.05.
2) B. Stelmaszyk, A. Jagła — Drużyna Wilków Morskich — Poznań — czas 45.40.
3) Kotowski, Szuleński — Tow. Gimn. „Sokół” Grudziądz — Poznań — czas 45.40.
4) L. i W. Włodarczykowie — W. K. S. „Wawel”— Kraków — 46.32.
5) St. Szajek, St. Krawczyński — K. Gr. Miłośników Sportu — Luboń — czas 48.15.
6) W. Homa, J. Tarnawski — W. K. S. — „Wawel” Kraków — czas 49.25.

Dwójki szwedzkie — turystyczne:

1) M. Marona, M. Grygiel — K. S. „Cracovia” — Kraków — czas 47.45.
2) A. Skubis, F. Kroemer — Druż. Wilków Morsk. Poznań — czas 48.—.
3) M. Czajka, M. Wadrychowski — K. S. „Cracovia” — Kraków — czas 48.30.
4) J. i B. Piotrowiczowie — W. K. S. „Wawel” — Kraków — czas 49.31.
5) M. Dron, J. Nowocki — Yacht Klub A. Z. S. — Warszawa — czas 51.50.

Jedynki składane:

1) W. Pyka — Klub Kanuistów — Katowice — czas 51.08.
2) J. Wejderman — Klub Kanuistów — Katowice — czas 51.28.
3) C. Zuber — Klub Kanuistów — Katowice — czas 51.42.
4) J.Mrachacz — Klub Kanuistów — Katowice — czas 52.52.
5) W. Martens — Klub Kanuistów — Katowice — czas 54.32.
6) E. Dyga — W. K. S. „Wawel” Kraków — czas 57.13.

Dwójki składane:

1) A. Schenk, J. Tinscher — Klub Kanuistów — Katowice — czas 46.13.
2) A. Kaula, H. Disput — Klub Kanuistów — Katowice — czas 48.12.
3) L. Sołtys, R. Lunaczek — W. K. S. „Wawel” — Kraków — czas 48.12.
4) S. Jeliński, W. Rudkowski — K. W. „Wisła” — Warszawa — czas 48.40.
5) W. Solecki, M. Semik — W. K. S. „Wawel” — Kraków — czas 49.52.
6) H. Kuhne, H. Offen — Tow. Wiośl. Narc. 32 — Kraków — czas 50.23.
7) S. Wittenberg, T. Zborowski — W. K. S. „Żoliborz” — Warszawa — czas 50.34.

2. Skład zespołu reprezentacyjnego P. Z. K. na Mistrzostwa kajakowe Europy w Pradze:

Na posiedzeniu w dniu 27 lipca b. r. Z.G.P. Z. K. na wniosek Komisji Sportowo-technicznej zatwierdził następujący skład zespołu reprezentacyjnego Polski:

Bieg na 1,000 m. (jedynki—składane):

Wilhelm Pyka — Klub Kanuistów, Katowce.
Joachim Wejderman — Klub Kanuistów, Katowce.
Gerard Zuber — Klub Kanuistów, Katowice.

Bieg na 10,000 m. (dwójki—składane):

A. Schenk, J. Tinscher — Klub Kanuistów, Katowice.
L. Sołtys, R. Lunaczek — W.K.S. „Wawel”, Kraków.
S. Wittenberg, W. Rudkowski — W. K. S. „Żoliborz” — Warszawa.

Sekretarz
Bublewski

Prezes Z.G. P.Z.K.
Tadeusz Zieleniewski
płk. dypl.

Regaty wewnętrzne w Łomży.

W dniu „Święta Morza” (29 czerwca 1933 r.), urządzone zostały przez Łomżyńskie Tow. Wioślarskie Regaty wewnętrzne na rzece Narwi, tor 1700 m. Przy b. ładnej pogodzie startowało 14 osad. Rezultaty biegów były następujące:

Bieg 1. Czwórki półwyścigowe:
Osada: Sowul, Dudziński St., Orłowski Cz., Kalinowski A., Siudakiewicz J. (st.) — czas 6 m. 56,2 s.

Bieg 2. Jedynki (skulingi):
Zwyciężył Dąbrowski St. czas 7 m. 39 s.

Bieg 3. Kajaki:
Osada: Rymaszewski, Kudelski — czas 10 m. 15,4 s.

Bieg 4. Czwórki półwyścigowe:
Zwycięstwo przyznano osadzie: Siudakiewicz J., Mścichowski K., Cybulski L., Pieńkowski H., Kosierowski J. (st.).

Bieg 5. Kajaki:
Osada: Witkowski Z., Mossakowski W. — czas 9 m. 53,4 s.

Bieg 6. Dwójki półwyścigowe:
Osada: Rode S., Dąbrowski St., Wejmer S. (st.) — czas 7 m. 59,1 s.

Bieg 7. Czwórki półwyścigowe:
Bieg unieważniono. Powtórzenie jego dało wynik:

1) 33 p. p. Łomża.
Osada: Archacki, Prusiński W., Stankis, Ciszkowski, Wasilewski St. (st.) — czas 1 m. 12,1 s.
2) Ł. T. W. — czas 7 m. 16,2 s.

Poza programem odbył się bieg jedynek półwyścigowych. Zwyciężył Rudwal T. pod sterem E. Dmochowskiej— czas 9 m. 24 s.

ROK 9. WARSZAWA, 1 SIERPIEŃ 1933 R. Nr. 12

Sport Wodny

DWUTYGODNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM WIOŚLARSTWA ŻEGLARSTWA PŁYWACTWA TURYSTYKI WODNEJ JACHTINGU MOTOROWEGO

Masa wodniaków spływa ku morzu...

Z całej Polski... Odpowiedzią na hasło spływu „przez Polskę do morza", rzucone przez Ligę Morską i Kolonjalną, jest ruch, jakiego nigdy jeszcze nie oglądaliśmy na Wiśle i jej dopływach. Na kanale Augustowskim szluzuje się dziennie po 100 kajaków! Jest coś żywiołowego w tym pędzie ku morzu.

Proszę pomyśleć: Pierwszy spływ „Sportu Wodnego" do Gdańska w r. 1926 gromadzi kilkudziesięciu uczestników, nie więcej gromadzi spływ polsko-czeski w r. 1930. Dobrze zorganizowany i reklamowany spływ na Powszechną Wystawę Krajową w 1929 r. gromadzi nie wiele ponad setkę uczestników...

A teraz... Spływa nie setka i nawet nie tysiąc, lecz tysiące... Wspaniała impreza Ligi Morskiej i Kolonjalnej budzi podziw, a śmiała inicjatywa Wydziału Żeglugi Śródlądowej pod przewodnictwem p. gen. Stanisława Kwaśniewskiego święci prawdziwy triumf!

Tego jeszcze naprawdę nie było! I zdaje się, że nietylko u nas! A przecież dotychczas widzieliśmy tylko fragmenty! Całość ujrzymy dopiero w Złotorji pod Toruniem 4 sierpnia i w Toruniu, obchodzącym swe 700-lecie.

Wjazd do Torunia będzie jednym z najuroczystszych momentów spływu; moment ten zostanie zaszczycony obecnością wielu osobistości oficjalnych. Istne mrowisko łodzi wjeżdżać będzie do stolicy Pomorza grupami, według województw. Nad każdą z grup będzie powiewał transparent z nazwą województwa.

Słowa uznania należą się p. kpt. Władysławowi Słoce z P. U. W. F. i P. W., który, nie będąc wodniakiem i nie mając doświadczenia w organizowaniu podobnych przedsięwzięć, miał tyle zapału, że zdołał zmontować tak trudną machinę.

Odjazd cząstki spływu z Warszawy nastąpił w niedzielę dnia 30 lipca z portu Czerniakowskiego, z przed klubu „Syrena", który zgłosił do spływu dwie balastówki (na 4 długie wiosła), ósemkę wyścigową klepkową, czwórkę turystyczną, żaglówkę i kajak! Razem około 30 wioślarzy. Odjechało ogółem kilkadziesiąt łodzi.

Kierownikiem spływu na trasie Warszawa — Toruń, jest p. mjr. Feliks Kozubowski, członek Zarządu P. Z. T. W. Że będzie dzielnie spełniał swe zadanie, można było stwierdzić podczas odjazdu.

Impreza przybrała tak kolosalne kształty, że jeżeli nawet ukażą się w drodze jakieś usterki, to będą one całkowicie usprawiedliwione, tem więcej, jeżeli zważymy, jak trudną rzeczą jest utrzymanie w karbach pływającej masy ludzi i stateczków.

Masowy udział w spływie jest wymownym dowodem rosnącego przywiązania Polaków do wody i do morza, którego nigdy sobie wydrzeć nie damy.

Do wody garną się wszyscy, to też śmieszną i małą wydaje się zgryźliwa wzmianka jednego z wieczornych warszawskich brukowców, jakoby od spływu stronili poważniejsi wodniacy, ponieważ bierze w nim udział „Strzelec". Wierutne kłamstwo! Że też nawet w obliczu tak imponującej manifestacji nie mogą ucichnąć partyjne namiętności!

Tysiące młodzieży w krzepkim porywie polskiego ramienia i ducha, przesunie się majestatycznie przez Gdańsk, wzbudzając szacunek dla tego ramienia wśród gdańszczan. Spływ stanie się dorocznym, tradycyjnym wyczynem, wskazującym narodowi drogę do morza.

Patrząc na tę olbrzymią „armję wodną" wpływającą do Torunia, powiemy z radością:

Nareszcie! Zrozumiało młode pokolenie Polaków szmer Wisły, która:

> *„nim zaginie w niedocieczonej morza tajemnicy, wykreśla kierunek westchnieniu polskiemu, tęsknej źrenicy pokazuje cel" . . .*
>
> *(Żeromski).*

Echa regat w Henley

Doroczne regaty królewskie w Henley są imprezą, która interesuje cały świat wioślarski. Nietylko sama Anglja, ale przedewszystkiem Ameryka interesuje się przebiegiem tego wielkiego święta wioślarskiego, zapełniając w ciągu pięciu dni wybrzeża Tamizy w Henley on Thames, małem miasteczku, które przez cały czas pozostaje zwykłą mieściną angielską a tylko w czasie regat staje się stolicą światowego wioślarstwa.

Henley jest magnesem dla najlepszych osad świata. Osada, która nie wygrała biegu w Henley nie może mówić, że jest osadą najlepszą. A wygrać w Henley jest naprawdę bardzo trudno. Czyto długi dystans (2100 m) i to jechanych pod prąd, wprawdzie bardzo wolny, czy też wilgotny klimat, powodują, że osadom zagranicznym jest bardzo trudno wygrać w Henley i tylko nieliczne wyjątki mogą poszczycić się zdobyciem pierwszej nagrody, która — słusznie czy nie — uważa jest za nieoficjalne mistrzostwo świata.

Polska w Henley nie była reprezentowana, aczkolwiek startowały tam osady innych państw, znacznie słabsze od naszych. Wysłanie przynajmniej jednej osady na najbliższe regaty do Henley powinno być ambicją Związku a zwycięstwo tamże, powinno być ambicją każdego klubu, który chce się uważać za klub pierwszorzędny.

W r. b. zgłoszenia do regat w Henley były nader liczne. Ogółem startowało 115 osad, co wymagało przeciągnięcia regat na wiele dni, gdyż jak wiadomo tor w Henley dopuszcza do startu tylko dwie osady równocześnie.

Pomienimy biegi, w których osady zagraniczne nie startowały. Są to biegi wyłącznie angielskie jak czwórki i ósemki akademickie, oraz czwórki drugiej klasy, natomiast zajmiemy się szerzej biegami w których startowały osady innych państw.

Na czoło biegów w Henley wysuwa się, rzecz prosta, wielki bieg ósemek — Grand Challenge Cup. Słynne to trofeum ustanowione w r. 1841, w ciągu 92 lat było tylko 5 razy zdobyte przez osadę nie-angielską. W latach 1906, 1907 i 1909 triumfowała słynna osada Gandawska, w r. 1912 nagrodę tę zdobyła osada australijska ze Sydney (Nouvelles Galles du Sud) i w r. 1914 słynny uniwersytet amerykański Harward. Pozatem zawsze wygrywały osady angielskie.

Widok z terenu Klubu Wioślarskiego „Syrena" w Warszawie na wyjeżdżające łodzie na spływ „Przez Polskę do Morza".

W r. b. o Grand Challenge Cup ubiegała się tylko jedna zagraniczna osada, a była nią osada Berliner Ruder Club w składzie: Heiserich, (szlak) Buhtz, Spremberg, Werner, Boetzelen, Schober, Esterer i Hofmann, ster: Neumann. Jak więc widzimy w osadzie tej wiosłowali dwaj słynni skifiści, finaliści biegu jedynek w Henlej w r. 1932 Buhtz i Boetzelen.

Berlińczycy pokonali w przedbiegu Oriol College Oxford względnie łatwo w czasie 7:44 (rekord toru 6:51, ustanowiony w r. 1891 przez osadę Leander Rowing Club). We finale Berliner R. C. spotkał się z osadą London Rowing Club, który wygrał tę nagrodę w r. 1931. Osada niemiecka bije 42 uderzeń na starcie, Anglicy tylko 39. Po 300 m. osady jeszcze jadą równo, Anglicy mają tempo 37 — Niemcy 36. Na 600 m. London prowadzi o ułamek łodzi, na półmili Niemcy wyrównują, na półmetku obydwie osady są ciągle bord à bord, tempo obydwu wynosi 36 na minutę. Anglicy, którzy byli osadą nieco lżejszą od Niemców wydają się być poważnie zmęczeni, lecz Turner podrywa ich do energicznej pracy i na 1 milę, w tempie 38, są ciągle równo z Niemcami. Od 1 mili zaczyna się zacięty bój, lecz Turner pilnuje tempa i utrzymując je stale na 38 uderzeń wyciąga swą osadę na pierwsze miejsce w czasie 7:36. Niemcy kończą o ćwierć długości w tyle.

Wszyscy fachowcy byli rozentuzjazmowani biegiem. Ogólnie słyszało się i czytało zdanie, że był to najpiękniejszy bieg, jaki widziano od czasów wojny. Niemcy byli bohaterami dnia. Ile to było warte dla propagandy niemczyzny w Anglji, może sobie każdy sam dośpiewać.

O nagrodę Thamse Challenge Cup ubiegały się aż trzy osady amerykańskie. Oczywiście wszystkie trzy uniwersyteckie. Warto wspomnieć, iż jedna z nich, a mianowicie Hun Schol wiosłowała w dziwnie krótkiej łodzi bo mierzącej tylko 16 metrów, podczas gdy angielskie łodzie mierzą ok. 19 m.

Jedna osada amerykańska, a mianowicie Princetown Uniwersity została wyeliminowana już w pierwszym przedbiegu przez Quintin B. C. w czasie 7:17 o jedną długość. Hun School pokonała Firts Trinity Cambridge w 7:26 o 1/3 długości. Kent School pokonała Jesus College Cambridge w 7:18 o kilkanaście długości.

W drugiej serji startowały więc już tylko Hun Scholl i Kent School. Hun School pokonała Kingston R. C. w 7:26 o 1/3 długości. Kent School uporał się z Worcester College w 8:00 o 3 długości.

Trzecia serja przedbiegów była widownią morderczej walki między London R. C. a Hun School. Pierwszy bieg zakończył się martwo. Obydwie osady przyszły równocześnie do mety. Amerykanie startowali w tempie 42, Anglicy wyrównują. Znowu London wysuwa się, ale i Amerykanie pilnują się i dochodzą. Zawiązuje się więc wspaniała walka, i obydwie osady równo mijają celownik w czasie 8:06.

W dwie godziny później obydwie osady są znowu na starcie. London startuje w tempie 36, Amerykanie 36. Na 600 m. Anglicy wypracowali ¼ długości, ale nie na długo, gdyż znowu Amerykanie wyrównali. Znowu dochodzi do wspaniałej walki — obydwie osady padają na

metę prawie równo, tak, że spodziewano się ponownego dead-heath, tymczasem ogłaszają zwycięstwo London R. C. o 30 sentimetrów (!) w czasie 8:04.

Kent Scholl miała łatwiejsze zadanie i pokonała bez trudu Lensbury R. C. w czasie 7:43. Czasy te dobitnie ilustrują walkę osad poprzednich, które przemęczone nią nie potrafiły zejść poniżej 8 min.

Wreszcie finał między Ameryką reprezentowaną przez Kent School i Anglją, której barw broni Bedford R. C. Obydwie osady biją na starcie szybkie tempo Amerykanie 40, Anglicy nawet 41. Od 600 m. na czoło zaczyna się wysuwać lekko Kent w tempie 36, (Bedford 38), na półmetku Amerykanie mają z górą pół długości przewagi kończą bieg w tempie 32 o dwie długości przed Bedfordem w czasie 7:30. Należy zaznaczyć, że Kent School była doskonałą osadą, która nawet z powodzeniem mogła walczyć w biegu Grand Challenge Cup. Rekord w tym biegu należy do Corpus College Cambridge i wynosi 7:06, ustanowiony w r. 1921. Bieg ten wprowadzony w r. 1868 pięć razy był wygrywany przez osady nieangielskie. W r. 1895 przez Nereus Amsterdam, w r. 1912 przez Rowing Club de Paris, a w r. 1921 przez Christiania Ro Klub, w r. 1929 przez Brown and Nickalls School (USA) i obecnie przez Kent School.

W czwórkach bez sternika kompetowały o nagrodę Stewards Challenge Cup dwie osady niemieckie, a to Spindlerofelder R. C. Stumrvogel i R. V. Amicitia Mannheim. W pierwszej serji przedbiegów Amicitia wyeliminowała Third Trinity Cambridge w czasie 7:35. Anglicy zesterowali się na półmetku, tak, że Niemcy nie musieli się wysilać.

W drugim przedbiegu Pembroke College pokonało „Sturmvogel" w czasie 7:30 bez specjalnego wysiłku, prowadząc bieg od startu do mety.

Pembroke miało okazję ponownie do udowodnienia swej wyższości nad osadami niemieckimi, gdyż w półfinale spotkało się z Amicitią, eliminując i tę osadę również w czasie 8:14. Niemcy prowadzili na 300 m. ale niebawem Pembroke oswobodziło się od nich i na półmetku zwolniło tempo do 22 uderzeń na minutę, co dobitnie ilustruje przewagę osady angielskiej. Niemcy walili 34 uderzeń, wysiłki ich jednakże były bezowocne. W finale spotkały się więc dwie osady angielskie a to Pembroke College i London R. C. wygrali akademicy w czasie 8:16 (rekord (Third Trinity z r. 1925 7:27). Nagrodę tę tylko raz zdobyła osada zagraniczna, a ta Winnipeg R. C. Kanada w r. 1910. Nagroda ta została ustanowiona w r. 1841.

Nie brakło na starcie również i Włochów. Wysłali oni osadę S. C. Lario di Como w składzie de Col i Bianchi do biegu dwójek bez sternika o nagrodę Silver Goblets and Nickalls Challenge Cup. Osada ta ma szereg zwycięstw za sobą w bież. sezonie — w Henley jednak nie odegrała poważniejszej roli. W pierwszej serji natknęła się ona na dwójkę angielską Royal Chester Club (bracia Bigland). Na 300 m już Anglicy mieli przewagę $^3/_4$ dułgości i przewagę tę powiększyli do dwóch długości na mecie, wygrywając ten bieg w czasie 8:43 (rekord 8:08 z r. 1911). W biegu tym nie brak było sensacyj jak np. wyeliminowanie mistrzów olimpijskich Clive'a i Edwardsa Powella i Gilmoura z Eton Vikings. Ciż sami wioślarze wygrali finał w czasie 9:17 bijąc łatwo braci Bigland, co tem bardziej uwidacznia różnicę klasy Włochów i Anglików. Nagrodę tę tylko raz zdobyli nieanglicy, a mianowicie Niemcy Klaus i Eherenberg w r .1903.

Wreszcie bieg jedynek o nagrodę Diamonds Sculls. Bieg ten stosunkowo często znajdował zwycięzcę wśród wioślarzy nieangielskich. Wystarczy wspomnieć lata ostatnie, gdy w r. 1932 zdobył ją Niemiec Buhtz, w r. 1931 Australijczyk Peaerce, w r. 1929 Holender Gunther, w r. 1928 Kanadyjczyk Wright. W r. b. na starcie stanęli: Francuz Saurin, Czech Zavrel oraz trzech Amerykanów i Niemiec Von Opel, który jednakże startował w barwach Thames R. C., ponieważ Związek niemiecki nie pozwolił mu na start w barwach niemieckich. Żaden z tych skifistów nie odznaczył się, wszyscy poodpadali w przedbiegach. Saurin skompromitował się porażką poniesioną w spotkaniu z von Opelem, którego zkolei wyeliminował Anglik Warren. Zavrel po początkowym sukcesie na jednym ze słabych Amerykan został wyeliminowany przez Askwitha bez większego oporu, także finał był rodzinną walką dwóch Anglików, z których Askwith okazał się lepszym od Warrena Obydwaj nie reprezentują poważniejszej klasy i nie dorośli do tradycji Jacka Beresforda.

Jak Polska wyszłaby na tem tle — przewidzieć trudno. W Henley nie ma biegów dwójek ze sternikiem ani czwórek ze sternikiem, w których to typach jesteśmy najmocniejsi. W każdym razie odegralibyśmy pewną rolę w dwójkach i czwórkach bez sternika — niewątpliwie i Verey na jedynkach pokazałby conajmniej tyle co Zavrel. Szkoda tylko, że nie pomyślano o takiej propagandzie polskości i gdy tennisiści, lekkoatleci itd. już startowali w Anglji — brakło tam dotychczas wioślarzy, którzy przecież w bilansie polskiego sportu zajmują miejsce o tyle rzeczowe i opromienione tyloma sukcesami. Dewizą naszą powinno być: polskie osady startują w Henley w r. 1934.

Wł. Długoszewski.

Regaty wioślarskie w Grodnie.

Do programu regat ogłoszonego w Nr. 10, „Sportu Wodnego", Klub Wioślarski „Grodno" w porozumieniu z P.Z.T.W. wprowadził jeszcze jeden bieg czwórek półwyścigowych Pań o nagrodę przechodnią. Regaty odbędą się w dniu 13 sierpnia r. b.

Przewod. Wydz. Śródlądowego Ligi Morskiej i Kol. p. gen. St. Kwaśniew
przemawia do odjeżdżających wioślarzy na przystani Kl. Wiośl. „Syre

Regaty międzyklubowe na jeziorze Witobelskiem

dnia 16 lipca 1933 roku

Tegoroczne regaty w Poznańskiem ośrodku wioślarskim urosły do pierwszorzędnej imprezy sportowej, prawie dorównywającej regatom związkowym w Brdyujściu, tak pod względem organizacyjnym jak i sportowym. Brak wprawdzie torowi w Witoblu tych wspaniałych urządzeń technicznych, jakie posiada tor w Brdyujściu, a które stawiają go na pierwszem miejscu nietylko w Polsce ale i w Europie, ale organizatorzy z roku na rok te urządzenia ulepszają i dziś osiągnęli już to, że po Brdyujściu tor Witobelski jest najlepszym w Polsce, a organizacja zyskała równy stopień doskonałości. Drobne usterki jakie zaobserwowaliśmy w roku ubiegłym zostały usunięte, przed regatami rozwinięto bardzo zręczną i skuteczną propagandę, postarano się o specjalny pociąg na regaty, zainstalowano urządzenie radjowe do nadawania wyników i muzyki z płyt gramofonowych słowem całą organizację pchnięto znowu o znaczny krok naprzód. Pozostało jeszcze tylko postawienie choćby jakiej takiej szopy na łodzie wraz z pomieszczeniem, w którem zawodnicy mogliby odpoczywać przed biegami i wpłynięcie na gminę Witobelską, aby drogą szarwarku przed regatami poprawili dojście do toru i do trybun, a tor Witobelski stanie na wysokości zupełnie dobrego toru wyścigowego w pojęciu europejskiem. Wysiłki organizatorów zostały uwieńczone prawie stuprocentowem powodzeniem; jeżeli chodzi o wyniki sportowe, bezmała wszystkie poważniejsze kluby wioślarskie w Polsce zgłosiły swe załogi i regaty stały się randez-vous prawie całej elity polskiego wioślarstwa i poniekąd, w połączeniu z regatami w Brdyujściu w d. 9 lipca, próbą generalną regat związkowych jakie za trzy tygodnie odbędą się w Brdyujściu. Niestety jednak fatalna pogoda popsuła nadzieję na powodzenie regat pod względem widowiskowym. Już od rana niebo zdradzało płaksiwy nastrój, a nieustanny deszcz, przechodzący często w ulewę towarzyszył regatom prawie do końca. Naskutek tej pogody i początek regat uległ pewnemu opóźnieniu a przeciwny choć niezbyt silny wiatr przeszkadzał osiągnięciu dobrych czasów, które prawie bez wyjątku gorsze były od zeszłorocznych. Najgorzej oczywiście pogoda odbiła się na frekwencji publiczności, która w innych wypadkach zwykle tłumnie spieszy na zawody w Poznaniu i byłaby przybyła i do Witobla, czego dowodem było wykupienie prawie wszystkich miejsc w specjalnym pociągu już na długo przed regatami.

Zgłoszenia do regat wypadły bardzo dobrze, wprawdzie startujących klubów było nieco mniej niż w roku ubiegłym, gdyż tylko dwanaście klubów nadesłało zgłoszenia wobec piętnastu w roku ubiegłym, niezapominajmy jednak, że zeszłoroczne regaty były eliminacją przedolimpijską i wypadły znacznie wcześniej niż w roku bieżącym. Zato ilość załóg i startujących zawodników w roku bieżącym wyniosła dużą ilość i zbliża się do frekwencji regat związkowych, gdyż wyniosła 47 załóg i 206 zawodników, z których niezbyt wielka ilość startowała po dwa razy. Na czoło współzawodniczących klubów wysunęło się w roku bieżącym Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, które obsadziło jedenaście biegów i wygrało z nich osiem. Ten wspaniały rezultat zaćmił najlepsze nawet lata dotychczasowego matadora mianowicie Klubu Wioślarskiego z r. 1904 w Poznaniu i ponownie dowiódł co może w krótkim czasie zrobić dobre kierownictwo klubu, ożywione duchem sportu i posiadające zaufanie wioślarzy. Jeszcze w roku ubiegłym mizerne rezultaty a w tym roku tak wspaniały rozkwit to najlepszy patent na dzielność i energję i najpiękniejszy dyplom uznania dla wioślarzy. Z załóg warszawskich na pierwsze miejsce oczywiście wybiła się czwórka olimpijska i wyłoniona z niej dwójka. Bieg czwórek o mistrzostwo Poznania został wygrany ze znaczną przewagą nad przeciwnikami, którzy przecie stanowili wybór polskiego wioślarstwa i wcale nie przeciętną klasę sportową, bieg dwójek odbył się walkoverem, gdyż zgłoszona załoga Klubu z r. 1904 w Poznaniu od walki się uchyliła. Doskonałą załogą okazała się ósemka młodszych, złożona z czwórki młodszych i czwórki półwyścigowej, wygrała ona swój bieg w dobrym czasie nieodbiegającym wiele od rekordowego czasu zeszłorocznego. Obydwaj skifferzy dr. Tilgner i Kuryłłowicz wygrali dla swego klubu trzy biegi, szczególniej startując razem na dwójce podwójnej stanowili doskonałą parę zarówno pod względem techniki jak i siły fizycznej. Czwórka młodszych i czwórka półwyścigowa (nawiasem mówiąc tak poważny klub mógłby już dać spokój łodziom półwyścigowym) przyszły na pierwszych miejscach w dość silnej konkurencji. Dość słabe opanowanie łodzi okazała czwórka bez sternika, przy pewnej pracy jeszcze do mistrzostw Polski da się dużo z tej czwórki zrobić, tembardziej że technika wioślarska i sterowanie były wcale niezłe. Zaniedbanie lat ubiegłych i skoncentrowanie uwagi na czwórce i dwójce senjorów sprawiają że Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie nie posiada wcale ósemki senjorów, gdyż to „mixtum compositum" w dodatku złożone z wioślarzy, którzy już po trzy starty mieli za sobą nie mogło wygrać biegu ze świeższymi i lepiej zgranymi ze sobą przeciwnikami.

Drugim z kolei pod względem ilości zgłoszeń klub, a mianowicie Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu nic nie utracił ze swej poprzedniej glorji najlepszego zrzeszenia wioślarskiego w Polsce. Jeżeli osiągnięte rezultaty liczbowo były gorsze od osiąganych od lat poprzednich, to wcale nie dlatego aby już następowała dekadencja tego klubu a jedynie wskutek podciągnięcia się do poziomu poznaniaków innych klubów w Polsce. Ubytek trenera p. Rheinhardta zastąpiły widocznie siły amatorskie i rutyna sportowa, a zapał do wiosła i znakomita technika pozostały te same. Podawnemu jazdę poznaniaków cechuje ta sama lekkość i wdzięk jak dawniej i podawnemu załogi klubu 04 stanowią groźnych przeciwników, którzy lekceważyć się nie pozwolą. Doskonała ósemka nowicjuszy ponownie dowiodła swej klasy zwyciężając w biegu 1-m, startując ponownie nie mogła już dać rady wyższej od siebie i cięższej załodze z Warszawy, która w dodatku startowała po raz pierwszy bez uprzedniego zmęczenia. Czwórka bez sternika okazała się podawnemu świetnym i rutynowanym zespołem, czwórka senjorów, po czwórce olimpijskiej okazała się najlepszą z pośród innych, a złożona ze zmęczonych już poprzedniemi startami wioślarzy ósemka senjorów nie mogła dać rady świeższym od siebie załogom swych przeciwników. Z tem wszystkiem ani, pod względem ilości ani pod względem jakości wioślarzy Klub Wioślarski z roku 1904 w Poznaniu nic nie stracił i napewno laury mistrzowskie i w tym roku niejedną załogę poznańską udekorują a w ekspedycji zagranicznej poczesne miejsce przyznać im wypadnie.

Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton" wykazuje od lat ubiegłych znaczną poprawę, pomimo pozbycia się swego zawodowego trenera. Najlepsza załoga tego

klubu, a mianowicie czwórka lekkiej wagi wykazuje wielkie przywiązanie do barw klubowych walcząc już w nich skutecznie od kilku lat. W tym roku ponownie zwyciężyła w tym biegu, startując w biegu czwórek młodszych przyszła na drugiem miejscu w dość silnej konkurencji. Czwórka półwyścigowa okazała się również dobrą załogą, lądując na drugiem miejscu w dobrze obstawionej stawce, skifferzy tego klubu ambitnie choć bezskutecznie walczyli ze znacznie silniejszymi fizycznie skifferami z W.T.W.

Inne kluby poznańskie jak Wojskowy Klub Wioślarski, w którego załogach brak jest dobrej szkoły wioślarskiej, Towarzystwo Wioślarskie „Polonja", której czwórka nowicjuszy wygrała swój bieg w doskonałym, jak na warunki dnia czasie, nie wykazują chwała Bogu zmian na gorsze. Akademicki Związek Sportowy zato wykazuje pewien spadek i w formie i w ilości wioślarzy.

Z innych klubów zamiejscowych najlepszy zespół wioślarzy wysłało Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie. Ósemka senjorów tego klubu wspaniale wygrała swój bieg, w gorszych warunkach atmosferycznych ten sam czas co rekordowy czas zwycięzców w roku ubiegłym, chociaż czterech z tej ósemki miało w kościach ciężki bieg czwórek bez sternika. Czwórka bez sternika dzielnie walczyła z czwórką poznańską i głównie gorsze sterowanie bydgoszczan było przyczyną ich porażki. Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie godnie wystąpiło ze swemi najlepszemi siłami podtrzymując dawne tradycje tego zasłużonego klubu. Chociaż powodzenie nie towarzyszyło wysiłkom dzielnych kaliszan w takim stopniu w jakim na sukces zasługiwali, to podkreślenia godną jest ambicja tego klubu wyrażona w startach w najpoważniejszych i najtrudniejszych biegach dnia z pominięciem biegów drugorzędnych i rozumne oszczędzanie sił zawodników, z których tylko czwórka lekkiej wagi startowała ponownie w czwórkach bez sternika. Pierwsza ta próba, dokonana zresztą na cudzej łodzi nie mogła dać odrazu palmy zwycięstwa, w każdym razie jednak Kalisz jest pierwszym z klubów prowincjonalnych, który waży się na ten najtrudniejszy typ łodzi. Oby wkrótce znalazł naśladowców.

Akademicki Związek Sportowy w Warszawie widocznie bardzo serjo traktuje swoją ósemkę senjorów przez fakt ponownego, po Brdyujściu startu w Witoblu. Ósemka ta czyni widoczne i znaczne postępy i do czasu regat o Mistrzostwo Polski może z niej wyrosnąć groźny współzawodnik dla Bydgoszczy. Rezultaty osiągnięte przez tę ósemkę na regatach w Bydgoszczy i ostatnio w Witoblu dowodząc, że decyzja sędziów, przyznających jej nagrodę o Mistrzostwo stolicy na regatach w Warszawie w d. 25 czerwca nie była żadnym „fuksem" ani „darem z łaski" ale istotną i trafną oceną wartości sportowej tej załogi i jej wyższości nad załogą „Wisły". Oprócz Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego w regatach przyjmował udział Klub Wioślarski z r. 1930 w Kaliszu. Czwórka półwyścigowa tego klubu wylądowała na trzeciem miejscu tuż za załogami Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego i „Trytona" z Poznania.

W jednym biegu Pań na czwórkach półwyścigowych piękne zwycięstwo odniósł Bydgoski Klub Wioślarek. Pomimo nieudanego startu na którym pozostał w tyle, szybko odzyskał pewność siebie i przyszedł do mety pierwszy dość daleko zostawiając swe współzawodniczki.

Z tego cośmy wyżej powiedzieli wynika, że pod względem sportowym regaty w Witoblu były doskonałą i ze wszechmiar udaną próbą sił i nowym dowodem tężyzny i siły tak sportu wioślarskiego w zachodniej dzielnicy jak i wyczynem dającym chlubne świadectwo energji i zdolności organizacyjnej Poznańskiego Komitetu Towarzystw Wioślarskich z p. Majorem Fleszarem na czele, któremu dzielnie sekundował p. Prezes Garstecki. Ożywi-

Widok na Troki i jezioro, gdzie odbywają się regaty organizowane przez Wileński Międzyklubowy Komitet Regatowy.

ły one na pewien czas ciche miasteczko Stęszew, którego władze jak i mieszkańcy coraz większe zainteresowanie regatom poświęcają, wyrażając nawet gotowość poczynienia pewnych inwestycyj, aby zapewnić sobie stałe już urządzanie regat w tej miejscowości. Odnowiły też one miłe i sympatyczne stosunki z właścicielem jedynego hotelu w tym mieście, w którym wioślarze stale podczas regat mieszkają i który ich żywi dobrze i niedrogo. To też w nagrodę za te starania koło wygód wioślarskich los szczęśliwy pozwolił w roku ubiegłym zacnemu gospodarzowi wydać trzy z pośród siedmiu posiadanych córeczek zamąż. Życzymy z całego serca i pozostałym czterem dzielnym i gospodarnym panienkom aby podzieliły w tym roku szczęśliwy los swych starszych siostrzyczek, a zacnemu gospodarzowi licznego zastępu wnuków, którzy oby znów z kolei podejmowali coraz to nowe i spieszące do Witobla na regaty zastępy polskich wioślarzy. Ale wioślarze pamiętali i o rewanżu za gościnne przyjęcie w Witoblu. Widząc na rynku jedyną i od dawnego już czasu nieczynną latarnię miejską, zafundowali z własnych środków świecę i po zmroku wstawili ją w latarnię, powodując tem liczne zebranie się mieszkańców ,dziwiących się co mogło być powodem takiej rozrzutności magistratu.

Po skończonych regatach w pięknej sali restauracji „Belweder" odbyło się rozdanie nagród, którego po krótkiem przemówieniu Przewodniczącego Komitetu p. mjr. Fleszara dokonał Prezes Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich p. Jerzy Bojańczyk, dziękując w imieniu Związku organizatorom za tak wspaniałe przeprowadzenie regat.

Wyniki biegów były następujące:

Bieg I. Ósemki nowicjuszy:

1) Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań — szas 7 min. 33 sek.
   Osada: Patrzykant J., Korek Z., Zając W., Robaszkiewicz Z., Lonc C., Rowiński M., Wower St., Chmielewski J., Konieczek M (st.).
2) Akademicki Związek Sportowy, Poznań — c. n.

Bieg II. Jedynki młodszych:

1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 9 min. 24,8 sek.
   Osada: Kuryłowicz.
2) Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — czas 9 min. 42,2 sek.

Barka Polskiego Czerwonego Krzyża, uczestnicząca w spływie „Przez Polskę do Morza".

3) Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań — niestart.

Bieg III. Czwórki wagi lekkiej:

1) Towarzystwo Wioślarskie „Tryton", Poznań — czas 8 min. 25 sek.
   Osada: Pawłowski A., Ziółkowski C., Ludwig A., Kowalski Z., Jankowiak R. (st.).
2) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 46,0 sek.

Bieg IV. Dwójki bez sternika:

1) Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań — czas 10 min. 26 sek.
   Osada: Dybalski Z., Robaszkiewicz Z. (walkover).

Bieg V. Czwórki. Mistrzostwo m. Poznania:

1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 min. 40,0 sek.
   Osada: Braun J., Ślązak J., Urban St., Kobyliński E., Skolimowski J. (st.).
2) Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — czas 7 min. 54,0 sek.
3) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 06,4 sek.
4) Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań — czas 8 min. 07,0 sek.
5) Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Polonja" — c. n.

Bieg VI. Czwórki półwyścigowe Pań:

1) Bydgoski Klub Wioślarek — czas 6 min. 57,0 sek.
   Osada: Świetlikówna M., Zarembianka C., Zarembianka Z., Pankówna K., Molska I. (st.).
2) Poznański Klub Wioślarek — czas 7 min. 35,0 sek.
3) Akademicki Związek Sportowy, Poznań — czas 7 min. 46,0 sek.

Bieg VII. Ósemki młodszych:

1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 min. 03,2 sek.
   Osada: Borzuchowski J., Seweryn St., Żydzik F., Bagiński J., Łabędzki F., Siliniewicz S., Dzik K., Karwicz R., Jarosiński A. (st.).
2) Klub Wioślarski z r 1904, Poznań — czas 7 min. 12,0 sek.

Bieg VIII. Dwójki podwójne:

1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 min. 54,0 sek.
   Osada: Dr. Tilgner D., Kuryłłowicz S.
2) Poznańskie Towarzystwo Wioślarskie „Tryton"— czas 8 min. 10,4 sek.
3) Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — niestart.

Bieg IX. Czwórki nowicjuszy:

1) Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Polonja", Poznań — czas 7 min. 56,0 sek.
   Osada: Grzybiak J., Napierała J., Wiśniewski M., Kasprzak St., Feld A. (st.).
2) Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań — czas 8 min. 03,4 sek.
3) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — niestart.

Bieg X. Czwórki bez sternika:

1) Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — czas 7 min. 36,0 sek.
   Osada: Budziński H., Leporowski J., Ludwiczak W, Górski F.
2) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 min. 38,0 sek.
   Osada: Ormanowski H., Krauze F., Birkholc L., Zieliński L.

3) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 min. 46,0 sek.
4) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — c. n.

Bieg XI. Dwójki.
1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 9 min. 48 sek.
Osada: Braun J., Ślązak J., Skolimowski J. (st.).
2) Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań — niestart.

Bieg XII. Czwórki półwyścigowe:
1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 03,8 sek.
Osada: Łabędzki F., Bagiński J., Żydzik F., Karwicz R., Żółciński A. (st.).
2) Poznańskie Towarzystwo Wioślarskie „Tryton"— czas 8 min. 12,2 sek.
3) Klub Wioślarski z r. 1930, Kalisz — c. n.
4) Akademicki Związek Sportowy, Poznań — c. n.
5) Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań — c. n.

Bieg XIII. Jedynki:
1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 33,2 sek.
Osada: Dr. Tilgner D.
2) Poznańskie Towarzystwo Wioślarskie „Tryton"— czas 8 min. 50,4 sek.

Bieg XIV. Czwórki młodszych:
1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — 7 min. 35,2 sek.
Osada: Borzuchowski J., Seweryn St., Dzik K., Siliniewicz St., Jarosiński A. (st.).
2) Poznańskie Towarzystwo Wioślarskie „Tryton"— czas 7 min. 43,0 sek.
3) Towarzystwo Wioślarzy „Polonja", Poznań — czas 7 min. 43,4 sek.
4) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — c. n.
5) Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań — przestał wiosłować.

Bieg XV. Ósemki:
1) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 6 min. 37,8 sek.
Osada: Ciechanowski K., Krauze F., Ormanowski H., Szrajda T., Truchel E., Zieliński L., Birkholc L., Ciesielski E., Cegielski H. (st.).
2) Akademicki Związek Sportowy, Warszawa — czas 6 min. 42,2 sek.
3) Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — czas 6 min. 49,0 sek.
4) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 6 min. 52,2 sek.

Jerzy Bojańczyk.

Regaty międzyklubowe w Kaliszu

dnia 28 lipca 1933 roku

Ktokolwiek był uczestnikiem, czy nawet tylko widzem tegorocznych regat w Kaliszu, a zna się przy tem na sporcie wioślarskim i na organizacji regat, ten z całym objektywizmem przyznać musi że egzamin sprawności Komitetu Organizacyjnego wypadł nadzwyczajnie. Już program wstępny ogłoszony w czerwcowym numerze „Sportu Wodnego" zapowiadał tak niespotykane na prowincji biegi, jak ósemek młodszych i senjorów, oprócz innych, z możliwem ograniczeniem biegów na łodziach półwyścigowych. Cały szereg pięknych i cennych nagród, z których wspaniała nagroda p. Karola Keslera za bieg czwórek senjorów znana jest już naszym sportowcom, powiększony w roku obecnym bardzo cenną i gustowną nagrodą p. inż. Laskowskiego budzi apetyty wioślarzy i dowodzi staranności zabiegów organizatorów z jednej strony, a ofiarności i zrozumienia idei sportu wśród miejscowego społeczeństwa z drugiej strony. To też starania organizatorów przyniosły pożądane owoce i w rezultacie dziesięć klubów zgłosiło trzydzieści załóg z 142 zawodnikami i 20 zawodniczkami, a wśród zgłoszeń znalazły się czołowe kluby w Polsce, jak Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu, Akademicki Związek Sportowy w Warszawie i mistrzowska dwójka Tow. Wioślarskiego w Włocławku. Porządek biegów ujęty został w starannie opracowanym i ładnie wydanym programie, opatrzonym ogromną ilością reklam firm miejscowych a nawet zamiejscowych, co również stanowi charakterystyczny szczegół dowodzący zabiegliwości Komitetu i przychylnego ustosunkowania się sfer gospodarczych do poczynań sportu. Warunki wodne i gościnność i uczynność kaliszan są zbyt znane aby je powtórnie opisywać, wiemy doskonale że każdy z zawodników który przybywa na regaty do Kalisza na brak wygód i opieki uskarżać się nie może. Przedewszystkiem zaś Komitet posiada bardzo liczny sztab doskonale fachowo obeznanych i bardzo sumiennie i ofiarnie pracujących funkcjonarjuszy z pośród swych członków. Dodajmy do tego znaną popularność wioślarstwa, a szczególniej regat u miejscowego społeczeństwa, a otrzymamy warunki wśród których idealne przeprowadzenie regat staje się łatwo zrozumiałem. Tak też było w Kaliszu, i śmiało rzec można że nie zaniedbano niczego aby regaty podnieść do godności pierwszorzędnej imprezy sportowej. Tor kaliski, pozwalający na jednoczesny start tylko dwóch łodzi starannie rozgraniczono pływakami opatrzonemi w chorągiewki, linję mety wyraźnie oznaczono linką z flagami, naprzeciwko trybun ustawiono tablicę orjentacyjną, bardzo inteligentnie obsługiwaną przez telefon, co pozwoliło publiczności świetnie obserwować przebieg walki na torze, na trybunach założono instalację radjową z głośnikami podającemi informacje i muzykę z płyt gramofonowych, dla arbitra postarano się o dobrą motorówkę. Jedynie tylko pogoda zawiodła i jak tylko rozpoczęto regaty deszcz chwilami rzęsisty psuł wesoły nastrój regat. Nastrój ten starał się podtrzymywać speaker, informujący o przebiegu regat, rolę którego odgrywał jeden z wioślarzy. Doskonale rzeczowo ujęte informacje przeplatał wesołemi żartami i doskonałemi dykteryjkami, zarażając swym humorem publiczność i każąc stojącym pod parasolami i nieprzemakalnemi płaszczami gościom regatowym zapominać o kaprysach niestałej w tym roku i niełaskawej na wioślarzy aury polskiej.

Największą liczbę zgłoszeń złożyło najliczniejsze i najsilniejsze w Kaliszu Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, ono też oczywiście a raczej członkowie jego Zarządu z Prezesem Motylewskim na czele dominującą rolę w organizacji regat odegrało. Niezbyt liczna garść czynnych członków T-wa, w dodatku jeszcze przerzedzona przez chorobę kilku najlepszych wioślarzy i służbę wojskową obsadziła zbyt liczną jak na posiadane siły ilość biegów, co w rezultacie doprowadziło do ogromnego rozproszkowania sił i zbyt częstego startowania poszczególnych zawodników (wioślarz Hoffman startował aż cztery razy tego dnia). W wyniku tego na dziesięć zgłoszonych

biegów tylko jeden został wygrany (drugą wygraną osiągnięto w konkurencji wewnętrznej) przyczem znaczną ilość trzeba było odwołać wobec fizycznej niemożliwości dotrzymania zgłoszeń. Drugi z kolei co do liczby zgłoszeń klub kaliski a mianowicie Policyjny Klub Sportowy może pochwalić się doskonałemi rezultatami. Nie wyszedł on wprawdzie poza biegi na łodziach półwyścigowych, ale zademonstrował doskonale wytrenowane załogi, z których jedna szczególniej, pod sterem p. Piekarskiego stanowi poważną jednostkę i powinna ukazać się na regatach związkowych. Pod względem zamiłowania do sportu klub ten konkuruje ze swym kolegą t. j. Klubem policyjnym w Wilnie i również jak ten ostatni posiada własną przystań i energiczne, dbałe o rozwój sportu kierownictwo. Klub Wioślarski z r. 1930 również dotychczas nie wyszedł poza biegi na łodziach półwyścigowych i zademonstrował dwie czwórki, z których jedna znana z regat w Warszawie i w Witoblu zdobyła zaszczytne drugie miejsce w silnie obsadzonym biegu czwórek półwyścigowych nowicjuszy. Wojskowy Klub Sportowy „Prosna" w Kaliszu wysłał w pole dwie czwórki: jedną wyścigową i jedną pówyścigową, każda z nich startowała tylko po razie, unikając pokusy ponownych startów i dając tem świadectwo rozsądnemu umiarowi kierownictwa, oszczędzającego młodych i niedoświadczonych sił swych zawodników.

Z klubów zamiejscowych na czoło wysunął się oczywiście dzielny i niezwalczony Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu. Klub ten wysłał dwie czwórki i ósemkę i wygrał wszystkie trzy zgłoszone przez siebie biegi, zabierając najcenniejsze nagrody łącznie z puharem Komitetu P.W. i W. F. za największą ilość punktów. Odnosi się wrażenie, że wioślarze tego klubu postanowili dowieść, że ubytek trenera Rheinhardta nietylko nie spowoduje spadku w formie wioślarzy, ale naodwrót sami formę tę jeszcze poprawią i zademonstrowali w Kaliszu wprost niezrównaną technikę i idealne zgranie załóg. Obecność Klubu z r. 1904 w Kaliszu dowodzi że kierownictwo klubu nietylko bardzo poważnie szykuje się do ostatecznej rozgrywki o pierwszeństwo w sporcie jaka nastąpi za dwa tygodnie w Brdyujściu ale i potrafi z dżentelmeńską kurtuazją odwdzięczyć się Kaliszanom za ich liczną obecność na regatach w Witoblu. Niezmiernie miłą niespodziankę sprawił Akademicki Związek Sportowy w Warszawie, startując po raz pierwszy na wodach kaliskich w dwóch biegach czwórek, każdy w innym składzie. Start ten dowodzi że kierownictwo Związku również bardzo poważnie traktuje przygotowanie do regat związkowych, a sądzimy że miłe wspomnienia z gościnnego i ślicznego Kalisza zachęcą akademików do ponownych wizyt i obrony zdobytej nagrody w biegu czwórek młodszych. Kierownik sportowy tego klubu, znany sportsmen i wychowanek Downing College p. Wańkowicz objął obowiązki arbitra na regatach kaliskich i z obowiązku tego wywiązał się znakomicie, doprowadzając regaty na dość trudnym kaliskim torze do pomyślnego końca bez tarć i protestów. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie przysłało do Kalisza swą znakomitą dwójkę olimpijską dla spotkania z mistrzowską załogą Towarzystwa Wioślarskiego w Włocławku. Olimpijczycy dowiedli ponownie swej wysokiej klasy zwyciężając zaprawioną w bojach zagranicznych, gdzie też niepoślednią rolę odgrywali, załogę włocławiaków w znakomitym czasie.

W biegu Pań przyjęły udział cztery kluby kobiece a mianowicie Policyjny Klub Sportowy w Kaliszu, Akademicki Związek Sportowy w Warszawie, Poznański Klub Wioślarek i Towarzystwo Wioślarek w Kaliszu. Tak liczny udział Pań dowodzi że wśród płci słabej sport wioślarski coraz większe budzi zainteresowanie i coraz to nowe adeptki zyskuje. Bieg wygrała załoga Policyjnego Klubu Sportowego, budząc podziw dla doskonałej formy i siły zawodniczek, drugie miejsce zajął Akademicki Związek Sportowy.

Na regatach ukazał się weteran polskiego sportu wioślarskiego, Członek Honorowy Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich i b. Prezes tego Związku p. Józef Radwan, dając wyraz swemu niezłomnemu przywiązaniu do zawodów wioślarskich i ciesząc swych wielbicieli doskonałym wyglądem i niegasnącym jowialnym humorem. P. Prezesowi towarzyszyła jego małżonka. Oboje Prezesostwo nie bacząc na złą pogodę długo pozostali na regatach dodając im splendoru i podziwiając rezultaty pracy swych następców w organizacji sportu, w której jedną z pierwszych ról gra syn p. Prez. Antoni Radwan. W jego doświadczonych rękach spoczywał urząd startera z którego jak zwykle wywiązał się znakomicie.

Po skończonych zawodach na przystani Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego odbyło się rozdanie nagród, którego na prośbę Komitetu dokonał Prezes Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich, uprzednio dziękując w imieniu Związku organizatorom za dokonaną pracę i winszując wspaniałych osiągniętych rezultatów. Wieczorem w własnej siedzibie T-wa w parku kaliskim odbył się tłumnie obsadzony dancing, na którym zawodnicy wśród ochoczej zabawy zapominali o trudach dnia a zwyciężeni o niebolesnych i honorowych porażkach.

Wyniki biegów były następujące:

Bieg I. Czwórki półwyścigowe:

1) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 24 sek.

Z regat wioślarskich na jeziorze Trockiem. 1) Przystań nad jeziorem Ligi Morskiej i Kolonjalnej. 2) Prezes P. Z. T. W. p. Jerzy Bojańczyk w otoczeniu Komitetu Regatowego. 3) Prezes P. Z. T. W. p. Jerzy Bojańczyk wita załogę łotewską na trybunie sędziowskiej.

Osada: Jarnuszkiewicz E., Piszczorowicz W., Bąkowski L., Żyto W., Chabierski A. (st.).
2) Policyjny Klub Sportowy Kalisz — czas 8 min. 32 sek.
3) Policyjny Klub Sportowy Kalisz (2-ga os.) — odpadł w przedbiegu.
4) Klub Wioślarski z r. 1930 Kalisz — odpadł w przedbiegu.

Bieg II. Dwójki:
1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 31,8 sek.
Osada: Braun J., Ślązak J., Skolimowski J. (st.).
2) Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku — czas 8 min. 40,2 sek.

Bieg III. Czwórki wagi lekkiej:
1) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 9 min. 08 sek.
Osada: Hoffman E., Piszczorowicz W., Aulich M., Żyto W., Chabierski A. (st.).
2) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 9 min. 21,0 sek.
(czas biegu wskazuje że obie załogi z tego samego klubu jechały sobie na spacer).

Bieg IV. Ósemki młodszych (nie odbył się z powodu braku zgłoszeń).

Bieg V. Czwórki nowicjuszy:
1) Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań — czas 7 min. 48 sek.
Osada: Wawer S., Chmielewski J., Lonc C., Robaszkiewicz E., Bącler M. (st.).
2) Wojskowy Klub Sportowy „Prosna" Kalisz — czas 8 min. 34 sek.
3) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — niestart.

Bieg VI. Jedynki (nie odbył się z powodu braku zgłoszeń).

Bieg VII. Czwórki:
1) Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań — czas 7 min. 31,0 sek.
Osada: Jurkowski S., Kasprzak Z., Lis K., Mikołajczyk J. Bącler M. (st.).
2) Akademicki Związek Sportowy Warszawa — 7 min. 47,0 sek.
3) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — niestart.

Bieg VIII. Czwórki półwyścigowe Pań:
1) Policyjny Klub Sportowy, Kalisz — 5 min. 31,0 sek.
Osada: Stobienianka Z., Sałagacka J., Królikówna I., Woźniakówna I., Królikówna J. (st.).
2) Akademicki Związek Sportowy Warszawa — czas 5 min. 41,4 sek.
3) Poznański Klub Wioślarek — odpadł w przedbiegu.

Bieg IX. Czwórki młodszych:
1) Akademicki Związek Sportowy Warszawa — czas 7 min. 34 sek.
Osada: Patorski K., Masłowski W., Usłupski J., Napiórkowski J., Parczewski W. (st.).
2) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 8 min. 11,0 sek.

Bieg X. Czwórki półwyścigowe nowicjuszy:
1) Policyjny Klub Sportowy Kalisz — czas 8 min. 27,0 sek.
Osada: Emanuel A., Kozłowski H., Hubner R., Tomczyk Z., Piekarski P. (st.).
2) Klub Wioślarski z r. 1930 Kalisz — czas 8 min. 43,0 sek.
3) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — odpadł w przedbiegu.
4) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — odpadł w przedbiegu.
5) Klub Wioślarski z r. 1930 Kalisz — odpadł w przedbiegu.
6) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — niestart.
7) Policyjny Klub Sportowy Kalisz — niestart.
8) Wojskowy Klub Sportowy „Prosna" Kalisz — niestart.

Bieg XI. Ósemki:
1) Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań — czas 6 min. 58,0 sek.
Jurkowski S., Kasprzak W., Ludwiczak W., Leporowski W., Lis K., Górski F., Dzikowski J., Szenkler H., Bącler M. (st.).
2) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 min. 20,0 sek.

Jerzy Bojańczyk.

Wioślarskie Mistrzostwa Europy w Budapeszcie.

W dn. 25 do 27 sierpnia b. r. odbędą się w Budapeszcie doroczne mistrzostwa wioślarskie Europy, organizowane na podstawie uchwały Międzynarodowego Kongresu Wioślarskiego przez Węgierski Związek Towarzystw Wioślarskich. Regaty te są najpoważniejszemi regatami na kontynencie, a w ostatnich latach wysuwają się nawet przed słynne regaty w Henley, zbierając większą i bardziej międzynarodową konkurencję, niż Henley-Regatta, zacieśniające się właściwie do konkurencji angielskiej i kilku osad amerykańskich i niemieckich.

Regaty w Budapeszcie dochodzą do skutku na skutek interwencji polskich działaczy wioślarskich, którzy zostali przez Federację specjalnie wydelegowani do Budapesztu i w samej stolicy Węgier dopiero spowodowali Związek Węgierski, iż podjął się trudnej organizacji, nie bacząc na ciężkie położenie finansowe.

Regaty budapeszteńskie otrzymają przepiękną oprawę terenową, a mianowicie tor regatowy długości 2200 m. biec będzie wzdłuż wyspy Św. Małgorzaty na Dunaju obok najpiękniejszych ogrodów i parków założonych przy przystaniach i terenach sportowych na wyspie Św. Małgorzaty. Szybkość prądu Dunaju na tym odcinku jest bardzo niewielka i wynosi 4 km. na godzinę. Tor nie jest wprawdzie idealnie prosty, niemniej jednak zostanie tak dokładnie wyznaczony, iż skrzywienie najwyżej wynosić będzie 7 stopni. Druga część toru długości 1.200 m. będzie idealnie prostą.

Trasa zostanie wyznaczona specjalnemi pływakami, umieszczonemi w odległości 1 m. od siebie. Na odległości 1 km. zostanie przeprowadzona nad Dunajem taśma z wyznaczeniem numerów startowych, podobnie jak i na starcie. Łodzie oraz wioślarze znajdą pomieszczenie w klubie budapeszteńskich pracowników elektrowni t. zw. „Budapest Szekesforvarosi Elektromosmuvek Testedzo Egyesulete". Klub ten jest najnowocześniej urządzony z pośród licznych klubów wioślarskich Budapesztu.

Start dopuszcza równoczesny udział w biegu pięciu osad, przyczem łodzie te będą puszczane ze specjalnych pontonów umieszczonych na kotwicy. W czasie zawodów ruch na Dunaju zostanie wstrzymany.

Związek węgierski idąc na rękę wszystkim tym, którzy chcą przybyć na regaty, postarał się o znaczne zniżki, tak np. uczestnicy płacą 50 proc. biletów kolejowych, połowę ceny za wizę, oraz mają wolny przejazd w autobusach i tramwajach budapeszteńskich.

Z Yacht Klubu Polski

KOMUNIKAT.

W Augustowie został utworzony Oddział Yacht Klubu Polski, którego władze ukonstytuowały się jak następuje:

Zarząd:

1. Komandor p. Loret Adam — Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych.
2. Wice - Komandor p. Rogiński Wacław — Dyrektor D. L. P. Siedlce.
3. Wice - Komandor p. Inż. Łucejko Adam — Dyrektor P. Z. P. D. w Augustowie.
4. Sekretarz — p. Inż. Neugebauer Józef — Nadleśniczy N-ctwa Augustów.
5. Skarbnik p. Jakubowski Jan — Nadleśniczy N-ctwa Szczebra.
6. Kapitan Portu p. Inż. Jurkowski Jan — Kier Druż. Taksac. Jezior w Augustowie.
7. Gospodarz p. Staniewicz Stanisław — Burmistrz m. Augustowa.

Członkowie Zarządu:

8. p. Siwik Kazimierz — Starosta pow. Augustów.
9. p. Inż. Zasztowt Jan — Kier. Zarz. Drog. Augustów.
10. p. Skibniewski Stefan — Inspektor Lasów Państwowych Siedlce

Członkowie Komisji Rewizyjnej:

11. p. Karpiński Józef — Inspektor Lasów Państwowych Siedlce.
12. p. Wiszniowski Oktawjan — Inspektor Lasów Państwowych Siedlce.
13. p. Inż. Długołęcki Józef — Nadleśniczy N-ctwa Krasne.

Członkowie Komisji Balotującej:

14. p. Inż. Łucejko Adam — Dyrektor P.Z.P.D. w Augustowie.
15. p. Siwik Kazimierz — Starosta pow. Augustów.
16. p. Jakubowski Jan — Nadleśniczy N-ctwa Szczerba.
17. p. Inż. Jurkowski Jan — Kier Druż. Taksac. Jezior w Augustowie.
18. p. Staniewicz Stanisław — Burmistrz m. Augustowa.

Dnia 13 sierpnia r. b. odbędą się na jeziorze Białem regaty związkowe i przy tej sposobności uroczyste poświęcenie Kamienia węgielnego pod budowę budynku Oddziału Yacht Klubu Polski w Augustowie na cyplu Dąbek.

Po ustaleniu programu regat i uroczystości zostanie rozesłany specjalny komunikat.

Gdzie się znajduje jacht „Przygoda"?

Policja w Gdyni otrzymała zawiadomienie od niejakiego Wałdysałwa Michalika z Poznania, że kolega jego Zygmunt Turzyński, wspówłaściciel jachtu żaglowego „Przygoda" w towarzystwie kolegów wypłynął na morze w kierunku Sopot i do tej pory niema o nim żadnych wieści. Załogę statku stanowili prócz Turzyńskiego 19-letni Marjan Gzowski, uczeń szkoły rzemieślniczej, 26-letni Adam Żuk i jeszcze jeden młodzieniec, którego nazwiska nie ustalono.

Policja wszczęła dochodzenia, w wyniku których ustalono, że pasażerowie „Przygody" sprzedali wszystkie rzeczy i zakupili żywności na dłuższą podróż. Zawiadomiono natychmiast policję wszystkich krajów nadbałtyckich, wobec tego należy się spodziewać, że wkrótce podróżnicy zostaną zatrzymani. Hipoteza katastrofy nie jest wykluczona. Pocieszający jest tylko fakt, że od dłuższego czasu morze było dość spokojne.

Jacht „Przygoda" ma 8 metrów długości, 2 i pół m. szerokości. Malowany jest na biało i zaopatrzony w krytą kajutę.

Należy przypuszczać, że jacht „Przygoda" wyruszył na dalszą wycieczkę.

Awarja szwedzkiego jachtu.

Dnia 18 lipca r. b. wieczór około godz. 18 między Rozewiem a Jastrzębią Górą w pobliżu wybrzeża obozująca młodzież przysposobienia wojskowego zauważyła jacht szwedzki „Eos", który wzywał pomocy. Młodzież pospieszyła natychmiast z pomocą, wyratowała załogę, a jacht wyciągnęła na brzeg.

Jak się okazuje jacht „Eos", który ostatnio był gościem Yacht-Klubu Polski w Gdyni, wracał z Helu do Karlskrone pod dowództwem kpt. Georga Oltona wraz z trzema osobami, stanowiącemi załogę. Długość jachtu wynosi 8 m., szerokość 3, linja wodna 1 m. Wypadek spowodowany został uszkodzeniem steru. Załogę umieszczono w latarni morskiej w Rozewju.

O wypadku zawiadomiono konsulat szwedzki, który natychmiast wysłał samochód po załogę, oraz holownik po jacht. Do Rozewia udał się konsul szwedzki, który zaopiekował się wyratowaną załogą jachtu.

Jacht „Eos" został naprawiony w stoczni i wyruszył w drogę powrotną do kraju.

50 - letni Jubileusz Królewskiego Yacht - Klubu w Norwegji.

W dniu 1 i 2 lipca r. b. z okazji jubileuszu Królewskiego Yacht-Klubu odbyły się Międzynarodowe regaty w Hankö. W regatach wzięły udział jachty Norwegji, Szwecji, Anglji a nawet i Ameryki, Australji i Afryki. Komandorem Klubu jest następca tronu książę Olar. Ponieważ sport żeglarski w Norwegji uważany jest za sport narodowy, przeto na regatach w Hankö obecni byli kto żyw, tak że stolica w dniu regat poprostu wyludniła się.

Żeglarstwo w harcerstwie żeńskiem.

Pomimo, że Polska nie jest krajem wybitnie morskim, harcerstwo polskie przoduje w dziedzinie żeglarstwa na terenie międzynarodowego skautingu. W Anglji morskie drużyny żeńskie powstały po wielkiej wojnie, mottem ich jednak jest: „Never at sea (nigdy na morzu)". W Anglji jest bowiem ogólne przeświadczenie, że kobiety są za słabe i niezdolne do uprawiania żeglarstwa. Za przykładem Anglji powstały morskie drużyny w Australji i Kanadzie. Dzielność tych drużyn polega na szerzeniu propagandy morza, a pewne formy życia załogi zastosowują drużyny do swej pracy skautowej — symbolicznie. W Polsce zainteresowania wodne harcerek poszły po linji sportu uprawianego praktycznie. Pierwsze próby żeglowania po Wiśle rozpoczęły się w Warszawie w 1922 r. „Grono Wodne" złożone z harcerek i harcerzy posiadało już wtedy 3 własne żaglówki. W 1925 r. harcerskie „Grono Wodne" weszło w skład akademickiego Związku sportowego. Tradycje morskie i żeglarskie przywiozła z Syberji w r. 1923 grupa harcerek i harcerzy uciekających przed rewolucją pod opieką dr. Jakubowicza. (Pod jego kierownictwem mieszana drużyna uprawiała już żeglarstwo na zatoce „Złoty Róg" we Władywastoku). Pierwszy obóz morski harcerski hufca Syberyjskiego żeńskiego

i męskiego odbył się na Helu w r. 1925. Młodzież korzystała z 2 jachtów i 3 żaglówek. Do 1928 r. włącznie odbyły się 4 obozy morskie tego typu przy ogromnej życzliwości i pomocy marynarki wojennej. W 1929 r. żeglarstwo żeńskie oddzieliło się od męskiego. Obecnie od 4 już lat centrum wyszkolenia wodnego harcerek znaduje się w Trokach. Pod fachowem kierownictwem dziewczęta uczą się wiosłowania, żeglarstwa, ratownictwa wodnego i pływania. Prócz tego odbywają się od paru lat w Gdyni kursy morskie, które wykształciły szereg sterniczek i jednego kapitana. W lecie r. b. obóz wodny śródlądowy odbywa się nad Naroczą, a morski w Gdyni. Zastęp harcerek wodnych w Poznaniu weźmie udział w wyprawie wodnej do Gödöllö.

Polskie jachty w podróży.

Jacht „Jurand" pływający pod banderą Yacht Klubu Polski po powrocie z regat Bornholmskich, gdzie zdobył w klasie jachtów 2-masztowych I nagrodę, udał się w podróż wzdłuż wschodnich brzegów Szwecji.

Załoga jachtu składa się wyłącznie ze sportowców-amatorów, przeważnie z pośród inteligencji wileńskiej.

Jacht „Mohort" pływający pod flagą Oficerskiego Yacht-Klubu R. P. wyruszył dnia 1 lipca b. r. z przystani oddziału morskiego w Gdyni w dalekomorską podróż do Sztokholmu pod sterem kpt. mar. Szystowskiego Edwarda.

Jacht — przy sprzyjającej pogodzie dotarł 9.7 b. r. do Oscarshaun, 10.7 b. r. do Kavö, 11.7 b. r. do Harvelsö, 12.7 b. r. do Oxelösund, a d. 14 lipca zawinął do portu w Sztokholmie.

Powrót nastąpi przez Kopenhagę i Bornholm do Gdyni.

„Przykazania morskie".

Co każdy o morzu wiedzieć powinien? Panem świata jest to państwo, które panuje nad morzem i oceanami.

Czyją własnością są morza i oceany? Morza i oceany należą do każdego, kto chce z nich korzystać. Obszar wodny, wynoszący około $^3/_4$ całej przestrzeni kuli ziemskiej, stanowi wspólną własność wszystkich ludów świata.

Jakie korzyści daje ludziom morze? Morze jest najtańszą drogą komunikacyjną między wszystkiemi częściami świata, a więc i między wszystkiemi ludami, zamieszkującemi go.

Morze jest najlepszą drogą handlową bez opłacania pośredników.

Rozporządzając statkiem, rozsyłasz towary do najdalszych portów.

Korzyści z morza są ponadto niesłychanie różnorodne. Rybołówstwo jest dostępne dla każdego. Norwegja żyje przedewszystkiem ze swych rybackich źródeł dochodu. Grecja utrzymuje się głównie z żeglugi przewozowej, a niemało dochodu przyczynia jej handel gąbkami.

Dla letników brzeg morza jest najzdrowszy.

Dla turystów — morze jest łącznikiem z każdym krańcem ziemi.

Dla państwa — morze jest oknem na świat.

Jak gospodarzyć na morzu? Flotą! Flotą! Flotą! Państwo posiadające dużą flotę handlową i wojenną czerpać z niej będzie zawsze pożytki i otuchę w obronie swych żywotnych interesów.

Czy rozumiesz znaczenie morza dla człowieka? Tak, — piękno jego nie objawia się tylko w obrazie natury, lecz w godności pracy żeglarskiej i walce o **dobrobyt społeczeństw.**

Prezydent U.S.A. Roosewelt (w kapeluszu obrócony tyłem) używa przejażdżki na jachcie Amerjack II.

Obowiązująca lista skoków pływackich.

Międzynarodowy Związek pływacki ustalił listę następujących obowiązujących skoków pływackich na okres olimpijski 1932—36:

Trampolina panowie: Salto wprzód z rozbiegiem proste, łamany wtył, auerbach z rozbiegiem prosty, salto odwrócone łamane, pół świdra wrzód z rozbiegiem.

Trampolina panie: Salto wrzód z robiegiem proste, łamany wtył, auerbach z rozbiegiem prosty.

Wieża panowie: Jaskółka z miejsca z 10 m., jaskółka z rozbiegiem z 10 m., salto wtył proste z 10 m., auerbach z miejsca prosty z 10 m.

Wieża panie: Jaskółka z rozbiegiem z 5 mtr., jaskółka z miejsca z 10 mtr., jaskółka z rozbiegiem z 10 mtr., salto wtył proste z 5 mtr.

Wyścig pływacki Wilanów — Warszawa.

Dnia 23 lipca r. b. odbył się bieg pływacki Wilanów—Warszawa, dorocznie organizowany przez Oficerski Yacht Klub R. P., na trasie przeszło 7 klm. Bieg odbył się przy wspaniałej pogodzie, organizacja zawodów doskonała, na trasie bardzo dużo publiczności. Bieg całkowicie spełnił swe ogromne zadanie propagandowe.

Z pośród zgłoszonych do biegu 140 zawodników, startowało 128, w tem — 5 kobiet. Cyfra niestowarzyszonych, w biegu tym startujących, wypadła imponująco, stanowiąc 80 proc. ogółu pływaków.

W klasyfikacji drużynowej zwyciężyła Legja — 47 pkt., przed AZS-em — 10 pkt., Delfinem — 7 pkt., 4) Strzelec — 4 pkt., 5) YMCA — 3 pkt.

Indywidualnie zwyciężył Kratochwila (AZS) w czasie 1 g. 16 m. 10 sek., przed Nowickim (Legja) — 1:16:18 sek., 3) Goldfein (Sarmata) 1:16:40 sek., 4) Szabłowski (Delfin) 1:20:21 sek., 5) Wodzyński (niestow.) 1:22:10 sek., 6) Wysocki (Legja) 1:22:11 sek.

W klasyfikacji **pań** zwyciężyła Stańczykówna (25-ta w ogólnej klasyfikacji) w czasie 1:26:30 sek., przed Matecką — 1:27:40 sek. i Szeligowską — wszystkie trzy z Legji.

Stańczykówna, zwycięzczyni biegu pływackiego Wilanów — Warszawa.

Mistrzostwa pływackie Śląska.

Tegoroczne mistrzostwa Śląska odbyły się w dniu 15 i 16 lipca r .b. na basenie pływackim w Mysłowicach.

Jak z wyników widać pływactwo na Śląsku podniosło się znacznie, gdyż we wszystkich konkurencjach uzyskano minimum kwalifikacyjne ustanowione przez Polski Związek Pływacki. Do zawodów zgłosiło się 69 mężczyzn i 40 kobiet. Zawodnicy reprezentowali następujące kluby: E. K. S. i „Pogoń" Katowice, K. P. Siemianowice, T. P. Giszowiec ˙ P. T. P. Brzeziny Śl. Organizacja zawodów naogół sprawna. Wyniki następujące:

100 m. klas panów: 1) Wibera (Siemianowice 1:28,8.

200 m. klas. pań: 1) Friczówna (Giszowiec) 3:39,2, 2) Pioszczykówna (P.) 3:43,9.

400 m. dow.: 1) Ardtówna (Siemianowice) 8:06,4.

400 m. dow. panów: 1) Karliczek II (EKS) 5:21,7, 2) Karliczek III — 5:55,5.

4×100 m. klas. panów: 1) Pogoń 6:20,2, 2) EKS.

4×100 m. dow. pań: 1) EKS. 6:45, 2) Giszowiec.

Dwa nowe rekordy Polski ustanowił Karliczek na **1500 i 1000** metrów w stylu dow. uzyskując 21:52,8 i 14:22,2.

100 m. stylem dow. pań: 1) Arndtówna (KPS.) 1:33,8, 2) Kawalcówna EKS. 1:38.

100 m nawznak pań: 1) Machuranka (KPS) 1:55,8, 2) Nowakówna (KPS) 2:00, 3) Klasikówna (TPG.) 2:04,8, 4) Walachówna (TPG.) 2:09.

100 m. stylem klas pań: 1) Friczówna (TPG) 1:42,6, 2) Pioszczykówna (Pogoń) 1:43,3, 3) Gwoździanka(KPS) 1:44,8, 4) Pirnau (EKS) 1:50.

Sztafeta 3×100 m. zmienna pań: 1) KPS. 5:06,8. 2) TPG I. 5:16, 3) EKS. 5:49,6, 4) TPG. II 5:53, 5) TPG. III. 6:34,4.

200 m. stylem dow. panów: 1) Karliczek Joachim (EKS.) 2:31, 2) Barisch (EKS) 2:38, 3) Praski (KPS) 2:42,8, 4) Karliczek Gerhard (EKS.) 2:43, 5) Anders (TPG) 3:01.

200 m. stylem klas. panów: 1) Wieszolek (Pogoń) 3:16,4, 2) Śliwiok (KPS.) 3:22, 3) Widera Maks (KPS.) 3:40,2.

100 m. stylem dow. panów: 1) Walter Jan 1:09, 2) Rother (EKS) 1:10,5, 3) Pawlik (TPG) 1:11,2, 4) Schwaen Jerzy (EKS) 1:12.

100 m. nawznak panów: 1) Karliczek Joachim (EKS) 1:21,8, 2) Machowski (KPS) 1:27,8, 3) Żydek (KPS) 1:32,4, 4) Dworowy (Pogoń) 1:32,5, 5) Pawlik (TPG) 1:33,2.

Sztafeta 3×100 m. zmienna panów: 1) EKS. I. 3:57, 2) KPS. I. 4:04, 3) KPS. II. 4:17,4, 4) EKS. II. 4:22,8, 5) Pogoń 4:32,6.

Sztafeta EKS. swym wynikiem ustanowiła nowy rekord Polski, poprawiając stary o 2,6 sekund. Podkreślić należy, że Karliczek w sztafecie EKS., płynąc stylem nawznak ustalił nowy **rekord Polski na 100 m.** czasem 1:14,8, o 6 sekund lepszy od starego rekordu.

4×200 m. sztafeta stylem dowolnym: 1) EKS. I. 11:06, 2) EKS. II. 11:22,1, 3) KPS. 12:45.

Skoki z trampoliny panów I. klasa: 1) Ziaja (KPS) 93,52, 2) Breguła (TPG) 92,98, 3) Bredlich (KPS) 83,64.

Skoki wieżowe klasy I panów: 1) Ziaja (KPS) 80:32, 2) Bredlich (KPS) 69:58.

Skoki z trampoliny kl. III: 1) Prager (EKS) 30,48 pkt. Klasa II: 1) Petrescu (EKS) 48,64 pkt.

W ogólnej punktacji pierwsze miejsce zajął: 1) EKS 1243, 2) KPS. 859, 3) TPG. 476, 4) Pogoń 403, 5) PTP. 60.

Mistrzostwa pływackie Łodzi.

W mistrzostwach pływackich m. Łodzi dnia 15 lipca r. b. wzięły udział 2 kluby miejscowe, Ł.K.S. i Makabi. Poziom zawodników w stosunku do r. ub. jest daleko lepszy. Zawody przyniosły pięć nowych rekordów okręgowych w tem dwa w konkurencji pań.

Wyniki techniczne były następujące:

100 mtr. st. dow. pań: 1) Wągrowska (ŁKS) 2:01,6 (rek. okr.).

100 mtr. st. kl panów: 1) „Molarow" (ŁKS) 2:06,9 (rek. okr.).

400 mtr. st. dow. panów: 1) „Molarow" 10:15,6.

Sztafeta 3 x 50 mtr.: 1) ŁKS. — 3:17,1.

100 mtr. st. dow. panów: 1) Eisner (ŁKS) 1:08,3, 2) Szwankowski (1:15,7).

W klasie II-ej 1) Szymański (ŁKS) z czasem 1:27,1.

100 mtr. styl. klas. panów: 1) Günther (ŁKS) w czasie 1:34,1, w kl. II-ej — Majchrzak (ŁKS) 1:38.

100 mtr. nawznak panów: 1) Günther 1:35,6, a w klasie II-ej Kępiński (ŁKS) — 1:40,9.

200 m. st. klas. panów: 1) Günther 3:27,7, w kl. II-ej Majchrzak — 3:52,4.

400 mtr. st. dow. panów: 1) Eisner — 6:22,5 (rek. okr.) kl. II: 1) Cichecki (ŁKS) 8:01,8.

1500 mtr.: 1) Szwankowski 30:02,7, 2) Cichecki — 31.13,6.

5×50 mtr. — ŁKS. 2:52,3. Kl. II: 1) ŁKS II 3:29,4.

3×100 mtr. st. zm.: 1) ŁKS. — 4:29,9, 2) ŁKS. 4:45,3.

4×200 mtr.: 1) ŁKS 13:17,0.

W dniu 16 lipca odbyły się zawody z udziałem pływaków warszawskich, które miały przebieg następujący:

100 mtr. st. dow. panów: 1) Schreibman (Legja) 1:06, 2) Elsner 1:08,6; kl. II Sosiński (L) 1:28,1.

100 mtr. nawznak: 1) Mańko (L) 1:34,4, 2) Choina 1:34,5, 3) Kępiński (ŁKS).

100 mtr. st. klas.: 1) Schreibman II (L) 1:29,6, 2) Kosowski II (L) 1:33 przed Nowickim (L) 1:33,3 i łodzianinami Wspólnowiczem i Hartwigiem.

200 mtr. st. klas.: 1) Makowski (L) 3:12,3, 2) Choina 3:16,8 przed Nowickim i Winterem (ŁKS).

Sztafeta 3×100 mtr. st. zm. wygrała Legja w czasie 4:23,2 przed ŁKS-em 4:55,9.

Rekordy polskie w pływaniu.

Polski Związek pływacki zatwierdził następujące rekordy: 200 mtr. st. dow. Bocheński 2:20,6, 100 i 200 mtr. st. klas. Szrajbman 1:24 i 3:00, 100 mtr. nawznak Karliczek 1:15,4, sztafeta 5×50 mtr. EKS. 2:32,2, 4×100 mtr. EKS. 4:38,8, 3×100 mtr. mtr. st. zmien. Legja 3:56, 3×100 mtr. zm. Reprezentacja Polski 3:29,2, 5×50 mtr. pań Legja 3:34,9.

Kary na pływaków.

Komitet wykonawczy Pol. Zw. Pływackiego przekazał okręgowej komisji dyscyplinarnej okręgu warszawskiego następujące sprawy: a) o ukaranie zawodnika Kowalskiego (Cracovia) za uderzenie zawodników AZS-u podczas meczu waterpolowego Cracovia — AZS., b) o ukaranie zawodnika Olszewskiego (AZS.) za niestosowne okrzyki pod adresem komisji sędziowskiej podczas zawodów międzynarodowych, c) o ukaranie za to samo zawodnika Baranowskiego (AZS.), d) o ukaranie Kratochwili (AZS.) i Tabakmanówny (ŻASS.) za odstąpienie swego znaku zawodniczego, uprawniającego do wejścia na zawody pływackie międzynarodowe w d. 9 lipca r. b.

Porażka Bocheńskiego w Budapeszcie.

Dnia 16 lipca na zawodach pływackich w Budapszcie Bocheński został pokonany przez zwyciężonych przez siebie zawodników węgierskich na zawodach międzynarodowych w Warszawie w dniu 8 i 9 lipca r. b:

100 mtr. styl. dow.: Szekely (Węgry) zajął pierwsze miejsce w czasie 1:01,4 przed swoim rodakiem Meszelym (1:01,8). Bocheński zajął dopiero trzecie miejsce, w czasie 1:02,4.

200 mtr. styl. dow.: Węgier Szekely zrewanżował się również Polakowi za warszawską porażkę, zajmując pierwsze miejsce w czasie 2:22,6. Bocheński zajął drugie miejsce w czasie 2:24,2.

Po zawodach w Budapeszcie w dniu 16 lipca r. b. Bocheński pozostał jeszcze cały tydzień, trenując w Kaiserbadzie do Mistrzostw Węgier które odbyły się w dniu 23 lipca r. b.:

100 m. styl. dowol. Pierwszy do mety przybył Csik w czasie 1:01,4, 2) Meszely 1:01,8, 3) Wannie 1:02, 4) Kanaszy 1:02, 5) Bocheński w czasie 1:02,6, 6) Abai Nemes.

Porażkę swoją Bocheński tłumaczy zbyt ciepłą wodą w basenie, dochodzącą do 29 stopni.

Na mistrzostwach Węgier w klasie junjorów na 100 m. st. dowolnym zdobył 17-letni Arpad Lengyel w doskonałym czasie 1:03 sek., a w biegu pań na 200 m. stylem grzbietowym zwyciężyła Kato Hideg (junj.) w czasie 3:26,2 sek.

Rekordy pływackie.

Jack Medica ustanowił nowy rekord światowy w pływaniu 880 jardów stylem dowolnym uzyskując czas 10:15,4 sek., o 5 sekund lepszy od dawnego rekordu Crabbego.

Willie den Ouden, młoda pływaczka holenderska, ustanowiła w Antwerpji nowy rekord światowy na 100 m. stylem klasycznym. Czas, osiągnięty przez nią, wynosi 1:06. Dotychczasowy rekord wynosił 1:06,4.

Stańczykówna i Kratochwila — zwycięzcy w biegu pływackim Wilanów — Warszawa.

Zawody pływackie we Lwowie.

Dnia 23 lipca r. b. odbyły się zawody pływackie na pływalni 26 p. p. z udziałem pływaków „Legji" z Warszawy i lwowską „Pogonią".

Na podkreślenie zasługuje nadzwyczaj sprawna organizacja, która umiała zdobyć się na ścisłe dostosowanie się do minutowego programu. Nie ulega wątpliwości, że w ten sposób urządzane imprezy miałyby z czasem wszelkie szanse powodzenia.

Przed rozpoczęciem zawodów nastąpiło oficjalne powitanie zawodników stołecznych przez prezesa LOZP. p. T. Kuchara, w imieniu Legji odpowiedział kierownik ekspedycji kpt. Rehlich, wręczając Pogoni bukiet z szarfami Legji. Wyniki były następujące:

100 m. nawznak panów kl. I: 1) Choina (Legja) 1:23.6, 2) Kot (Pogoń) 1:26.2, 3) Sulik (P.) 1:37.

100 m. styl dowolny pań: 1) Szczerbówna (Pogoń) 1:30.5, 2) Święcińska (Leg.) 1:34.3, 3) Zatonówna 1:40.2.

100 m. klas. panów: 1) Szrajbman (L.) 1:24.2, rek. Polski wyrównany, 2) Choina (Leg.) 1:24.8, 3) Sulik (P.) 1:30.8.

100 m. klas. pań: 1) Chomiakówna (L.) 1:40.3, 2) Hrynekówna (P.) 1:57, 3) Futrykówna (AZS.) 2:07.2.

100 m. dowolny panów kl. I: 1) Szrajbman (L.) 1:06.4, 2) Kosowski (L.) 1:11, 3) Bober (P.) 1:13.4.

100 m. nawznak pań: 1) Szczerbówna (P.) 1:44, rek. okręgowy, 2) Zatonówna (L.) 1:53.

Zawody pływackie Śląsk — Warszawa.

Spotkanie to odbędzie się w Warszawie w dn. 5 i 6 sierpnia r. b.

Ze względu na to, że wszyscy czołowi pływacy koncentrują się w tych przeważnie ośrodkach, spotkanie to będzie miało niezmiernie interesujący przebieg. Warszawa będzie miała możność oglądać na basenie przy ul. Łazienkowskiej kwiat pływactwa polskiego.

Mistrzostwa Polski w pływaniu.

Tegoroczne Mistrzostwa pływackie odbędą się w Krakowie 13—15 sierpnia r. b.

Minister Przemysłu i Handlu Zarzycki i prezes Ofic. Y.K.R.P. płk. Spałek na starcie wyścigu Wilanów — Warszawa.

Nowe rekordy pływackie.

Tarris znany pływak francuski na mistrzostwach Francji przepłynął 1500 m. w czasie 20:39,6.

W Niemczech na mistostwach pływackich padły następujące rekordy: 200 mtr. Deiters 2:23,6; 400 i 1,500 mtr. Witthauer 5:19 i 21:58,6; 200 st. klas. Schwarz 2:53,4; 100 metr. pań Erkens 1:16,5; 200 mtr. st. klas. Geneger 3:15.

W Ameryce na zawodach w Chicago uzyskano następujące wyniki: 100 mtr. Gilhulla 1:01,3; 440 y. Medica 4:52,8; 880 y. Medica 10:15,4 (rekord światowy); 1 mila ang. Falannagan 21:12,5 (rekord U.S.A.); 100 mtr. nawspak Spence 1:08; 220 y. nawspak Den Zehr 2:39; 440 y. st. klas. Spence 6:08,8 (rekord U.S.A.); 4×220 y. — Los Angeles A. C. — 9:40,4; skoki z trampoliny Degener 166,75 pkt.

W Oxfordzie — Anglja studjujący tam nowozelandczyk Lovelock w czasie meczu uniwersyteckiego Oxford, Cambridge — Cornell. Princeton w Princeton (U.S.A.), pobił rekord na 1 milę ang. Lovelock po ostrej walce pobił studenta amerykańskiego Bonthrona w czasie 4:07,6. Amerykanin pobił też rekord światowy, należący do Ladoumegua i wynoszący 4:09,2. W przeliczeniu na 1,500 mtr. czas Lovelocka brzmi mniej więcej 3:50. Międzyczasy Lovelocka: 440 y. — 1:01,6, 880 y. — 2:03,6.

Obóz dla waterpolistów.

Polski Związek Pływacki organizuje w Warszawie w dniach 6—27 sierpnia obóz dla piłkarzy wodnych. Obóz ten odbędzie się przed spotkaniem reprezentacji Polski z Czechosłowacją.

Z ligi waterpolowej.

A. Z. S. — Makabi 3:1 (2:1). Mecz ten odbył się w Warszawie dnia 15 lipca r. b. odznaczał się wybitnie niesportową, brutalną grą przez Makabi. Bramki strzelili, Krotochwila, Matysiak i Szwankowski. Dla Makabi uzyskał bramkę Soldinger z karnego. Sędziował dobrze p. Andrzejewski.

A. Z. S. — Haokach 3:0. Mecz ten odbył się 16 lipca r. b. w Warszawie. Od początku prowadził A.Z.S. mając znaczną przewagę techniczną i siłę fizyczną nad młodą drużyną Haokahu. Bramkami podzielili się Matysiak, Szwankowski i Makowski.

Cracovia — Hakoah 3:0 (2:0). Dnia 23 lipca r. b. odbył się mecz w Krakowie, który przyniósł całkowite zwycięstwo Cracovii, dla której wszystkie trzy bramki strzelił Kot.

E. K. S. — Makabi 3:0 (3:0). Odbyty drugi mecz przyniósł zdecydowane zwycięstwo dużo lepszej drużynie E. K. S. Katowice. Wszystkie bramki strzelił Karliczek Joahim.

A. Z. S. — Cracovie 2:0 (2:0). Na pływalni w parku Krakowskim odbył się w dniu 29 lipca r. b. mecz który przyniósł zasłużone zwycięstwo A. Z. S-owi warszawskiemu, który wyróżnił się lepszą i umiejętniejszą grą. Obydwie bramki zdobył Kratochwila. Sędziował Ritterman.

A. Z. S. — Makabi (Kraków) 2:0 (1:0). Na drugi dzień, t. j. w dniu 30 lipca r. b. odbył się mecz, który przyniósł drugie zwycięstwo A. Z. S-owi warszawskiemu. Bramki uzyskali Baranowski i Matysiak. Sędziował Adrzejewski.

Mistrzostwo Polski w piłce wodnej.

Punktacja pięciu klubów należących do t. zw. ligi waterpolowej na dzień 1 sierpnia r. b. przedstawia się następująco:

	Gier	pkt.	strz. br.
1) A. Z. S., Warszawa . . .	6	10	14:5
2) E. K. S., Katowice	6	8	22:5
3) Cracovia	7	6	16:19
4) Makabi	7	6	11:21
5) Haokah, Bielsko	5	0	6:19.

Długodystansowe mistrzostwa pływackie Węgier.

Długodystansowe mistrzostwa pływackie Węgier na dystansie 7,5 klm., rozegrane na Dunaju, zdobył znany **jednonogi** pływak Węgier, Halasy, w czasie 50 m. 10 sek., przed Bozsi — 50:20 sek. i Hazai 50:40 sek.

W klasyfikacji pań — wygrała Sany w czasie 50 min. 21 sek.

Sztafeta pływacka Toruń — Gdynia.

Dnia 30 lipca r. b. o godz. 10 rano nastąpił start, z przystani promowej w Toruniu, sztafety pływackiej Toruń — Gdynia, celem oddania przez pływaków pomorskich hołdu polskiemu Bałtykowi.

Z Torunia biorą udział w tym przepływie: Kant, por. Piotrowski, Henryk Buza, Bronisław Tempski i Czołgowski. Pierwszy z Torunia wypłynął Kant. Zawodnicy zmieniać się będą co 10 km. aż do Fordonu, gdzie połączą się z grupą pływaków z Bydgoszczy. Dalej dołączą się grudziądzanie, którzy na zmianę po 10 km, płynąć będą do Chełmna, gdzie nastąpi nocleg.

Dnia następnego uczestnicy sztafety wypłyną w dalszą drogę, przyczem począwszy od Orłowa do Gdyni w przepływie wezmą udział wszyscy uczestnicy razem. W Gdyni spodziewani są 5 lub 6 sierpnia. Przez cały czas przepływu sztafecie towarzyszy łódź żaglowa. Impreza ta zorganizowana została przez **Ligę Morską i Kolonjalną.**

Zawody pływackie w Giszowcu.

Dnia 29 lipca r. b. z okazji 10-lecia Klubu Pływackiego Giszowiec — Nikiszowiec odbyły się zawody pływackie, w których wzięły również udział, Cracovia, YMCA i Makabi z Krakowa. Zawody były zorganizowane dobrze. Zawodnicy otrzymali pamiątkowe żetony i puhary.

Wyniki zawodów były następujące:

5 × 50 m. dow. panów klasy I-szej: EKS. II 2:34, EKS. I 2:34,8, Cr. 2:40,3, TPGN. 2:33, KPS. 2:56.

4 × 50 m. dow. panów kl. kl. II-giej: EKS. 2:21,6, TPGN. 2:24, Cracovia 2:24,3, YMCA 2:26,2, KPS. 2:28.

3 × 100 dow. panów kl. I-szej: EKS. 3:31, TPGN. 3:34, Cracovia 3:37,6.

3 × 100 zmiennym pań kl. I-szej: TPGN I 5:02,6, Makabi 5:32, Cracovia kombinow. 5:35,4, TPGN II 5:46.

100 mtr. dow. pań I klasy: Słotówna TPGN. 1:34, Dueriżanka EKS. 1:38, Pimanówna EKS. 1:38,1, Kawalecówna EKS. 1:42, Sandberg Mak. 1:44, Skupinówna EKS. 1:45,1, Chruszczówna EKS. 1:46, Arndtówna TPS. 1:58.

200 mtr. klas. pań kl. I: Pioszczykówna Pog. 3:44,8, Fritschówna TPGN. 3.35, Gwodziówna KPS. 3:43.

50 mtr. dow. chłopców: Madej Pog. 36,8, Jarecki Pog. 37,6, Schwarz EKS. 39, Gaweł PTP. 42,8, Kulawik TPGN. 43, Kleinert PTP. 45, Wallach TPGN. 47,4, Hardt I TPGN. 47.

50 mtr. dow. chłopców: Perlich TPGN 48, Kostorz PTP 49, God TPGN 50,4, Musialik TPGN 50, Kulla TPGN 51, Hardt II 53,2, Pucka TPGN 1:05,4.

100 mtr. nawznak panów kl. I: Karliczek EKS 1:14,4, Pawlik TPGN 1:23,2, Machowski KPS 1:25, Zydek KPS 1:29,8, Muench Pog. 1:36, Włodek Ymca 1:38.

200 mtr. dow. panów kl. I: Rouppert Cr. 2:37,8, Karliczek G. EKS 2:38,8, Praski KPS 2:47, Lebek TPGN 2:54, Meglicz Cr. 2:58.

400 mtr. dow. panów: Karliczek I EKS 5:27, Kot Cr. 5:42,4, Meglicz Cr. 6:18, Litwin Cr. 6:18,5.

100 mtr. nawznak pań kl. I: Wonsikówna KPS 1:46,3, Machurzanka KPS 1:51,8, Kawalecówna EKS 1:58, Nowakówna KPS 2, Adlerówna TPGN 2:02, Klasikówna TPGN 2:03, Macerówna Cr. 2:03,4.

100 mtr. klas. panów I kl.: Boguth 1:26,1, Widera KPS 1:29, Wiszolek Pog. 1:30, Cichoń KPS 1:30,6, Dworowy Pog. 1:30,6, Bogdani Ymca 1:31, Śliwok KPS 1:31,6.

100 mtr. dow. panów kl. II: Reczek PTP 1:18,2, Scholz III EKS 1:18,4, Krakowiak Cr. 1:21, Perlich TPGN 1:21,2, Brol KPS 1:22,4, Piątek Cr. 1:23, Grubenthaler Cr. 1:23,4, Walter PTP 1:24,6, Brzeski TPGN 1:24,8, Gryglewski Ymca 1:25.

200 mtr. klas. panów kl. I: Boguth EKS 3:09,5, Wiszolek Pog. 3:15,2, Cichoń KPS 3:16,2, Śliwok KPS 3:17, Bogdani Ymca 3:20, Witaszek Pog. 3:26,8.

100 mtr. dow. panów kl. I: Scholz EKS 1:09,8, Rother EKS 1:10, Pawlik TPGN 1:10,6, Barysch EKS 1:11,2, Duraj EKS 1:13,5, Wiener EKS 1:13,6, Thiel TPGN 1:16,8.

100 mtr. dow. panów: Kazimierczak TPGN 1:19,6, Schäfer Cr. 1:25, Szołtysik I PTP 1:28,8, Kduppa TPGN 1:33,2, Rudner PTP 1:44,2, Kowalczyk PTP 1:45, Szołtysik II PTP 1:49.

W skokach z trampoliny: 1) Breguła, 2) Martz, 3) Bredlich.

W skokach z wieży startował tylko Martz.

Olimpjada.

Ogłoszony został bilans igrzysk olimpijskich 1932 roku w Los Angeles, z którego wynika, że liczba widzów na igrzyskach wyniosła 1.247.580 osób, a kwota wpływów z biletów wejścia 1.483.533 dolarów.

Najwięcej widzów i dochodu dał turniej lekkoatletyczny.

W wyścigu pływackim Wilanów — Warszawa, wzięło udział stu dwudziestu ośmiu zawodników i zawodniczek.

Rekord motorówki.

Rekord znanego automobilisty Kaye Don, który przepłynął kanał La Manche z Dower do Calais i zpowrotem motorówką w ciągu 65 minut, został pobity przez byłego oficera marynarki Augusta Müllera.

Dla przepłynięcia kanału La Manche w obie strony pomiędzy Dower i Calais na swej motorowej łodzi wyścigowej „White Cloud II" Müller zużył 60 minut 45 sekund.

Rekord polski w sztafecie.

Nowy **rekord Polski** ustanowiła sztafeta poznańskiej Unji na 4×100 mtr. stylem klasycznym, uzyskując czas 5:59.6 sek.

Regaty żeglarskie Gdynia — Hel.

Odbyte regaty towarzyskie na trasie Gdynia — Hel dały następujące wyniki: 1) „Śmigły" z Oficerskiego Yacht-Klubu R. P. pod sterem kpt. Skrószyńskiego. 2) „Witeź" z Yacht-Klubu Polski pod sterem kom. Filanowicza, 3) „Halina" pod sterem mec. Jozeficza. Za najlepszy start został nagrodzony jacht „Witeź". W regatach tych o charakterze krążowniczym wzięło udział 8 jachtów. Z powodu dość silnego wiatru zawody przedłużyły się nieco, obejmując jednocześnie nieco większą przestrzeń, niż przewidziano. Wielkie zainteresowanie budziły regaty nietylko w Gdyni, ale szczególnie na Helu, gdzie letnicy powitali nadjeżdżające jachty potężną owacją. Następne regaty odbędą się 6 sierpnia w t. zw. trójkącie na zatoce.

Wileńscy wioślarze na Łotwie.

Dnia 30 lipca r. b. odbyły się w Rydze międzynarodowe regaty wioślarskie, z udziałem wioślarzy polskich, niemieckich i łotewskich.

Wioślarze wileńscy startowali w trzech konkurencjach, zajmując jedno pierwsze, jedno drugie i jedno trzecie miejsce.

W biegu czwórek akademickich, **pierwsze miejsce zajął wileński AZS**, po zdyskwalifikowaniu osady królewieckiej, wskutek zajechania toru.

W biegu jedynek zwyciężył Niemiec Schwaryn z Królewca, drugim był Witkowski z Wilna, a trzecim — Schwebeng z Rygi.

Książki nadesłane.

Najnowsze wydawnictwa z dziedziny sportów wodnych.

Główna księgarnia wojskowa, tak zasłużona na polu rozwoju technicznej literatury sportowej z początkiem lata obdarzyła nas nowemi wydawnictwami, i to zarówno zwięzłemi dziełkami bibljoteczki sportowej, bibljoteczki harcerskiej, drużyn żeglarskich, jak podręcznikami obszerniejszemi.

Jako 20 tomik Bibljoteczki Sportowej ukazał się w II wydaniu **„Krótki podręcznik pływania" A. Zaleskiego.** Podaje on doświadczalnie wypróbowany system nauki a poza tem sposób urządzenia taniej pływalni. Podręcznik jest opracowany w ten sposób, że pozwala opanować zasady pływania crawlem amerykańskim nawet bez instruktora. Poza początkującymi, przyda się i umiejącym już pływać, gdyż porusza także sprawy zaprawy pływackiej, zawodów i skoków oraz dość obszernie omawia zasady ratowania tonących, których znajomość jest dla każdego pływaka w całem tego słowa znaczeniu — wprost niezbędna. Wydanie II jest rozszerzone i uzupełnione najnowszemi danemi z dziedziny metodyki nauczania oraz teorji stylu. Cena tego doskonałego podręcznika wynosi zaledwie zł. 1.50.

Również w II wydaniu jako 7 tomik „Bibljoteczki Sportowej" ukazał się **„Żeglarz śródlądowy", L. Szwykowskiego** będący gruntownem przerobieniem, popularnej książki tegoż autora „Krótki podręcznik żeglarstwa", z której usunięto część tyczącą się żeglarstwa morskiego, a rozszerzono znacznie wiadomości niezbędne żeglarzowi śródlądowemu. Skłoniła nas do tego ta okoliczność, iż w międzyczasie powstała wyczerpująca literatura o żeglarstwie morskiem, brakowało zaś na rynku zupełnie książeczki popularnej, przeznaczonej dla każdego, kto pragnie zapoznać się z tym przepięknym sportem na pierwszej lepszej rzece lub jeziorze. „Żeglarz śródlądowy" obejmuje program wiadomości niezbędnych dla sternika śródlądowego, podane w formie przystępnej dla każdego i uzupełnione szeregiem cennych rad i praktycznych wskazówek, opartych na długoletniem doświadczeniu autora. Każdy, kto zamierza przystąpić do uprawiania sportu żeglarskiego, powinien bezwzględnie rozpocząć od dokładnego zapoznania się z tą zewszechmiar pożyteczną książką, a nawet czynni już, lecz mniej doświadczeni żeglarze znajdą w niej niejedno godne ich uwagi. Cena zł. 2.80.

KLUB WIOŚLARSKI W GDAŃSKU
Gdańsk, Am. Olivaer. Tor 2—4

Program wstępny

IV-tych Polskich Regat Propagandowych w Gdańsku

Bieg 1. Godz. 14,00. Czwórki półwyścigowe młodszych. Bieg o nagrodę przechodnią Gimnazjum Polskiego w Gdańsku. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu. Zwyc. w r. 1929 — Klub Wioślarski w Gdańsku, 1930 — Klub Wioślarski w Gdańsku, 1931 — Grudz. Tow. Wiośl. „Wisła" Grudziądz, 1932 — Kolejowy Klub Wiośl. Bydgoszcz.

Bieg 2. Godz. 14,30. Czwórki nowicjuszy. Bieg o nagrodę przechodnią Związku Inżynierów D. O. K. P. Gdańsk. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu. Zwyc.: w r. 1930 — Klub Wiośl. K. P. W. Tczew, 1931 — Grudz. Tow Wiośl. „Wisła" Grudziądz, 1932 — Grudz. Tow. Wiośl. „Wisła" Grudziądz.

Bieg 3. Godz. 15,00. Dwójki podwójne półwyścigowe. Bieg o nagrodę przechodnią Klubu Wioślarskiego w Gdańsku. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu.

Bieg 4. Godz. 15,30. Czwórki półwyścigowe nowicjuszy. Bieg o nagrodę przechodnią p. W-Prezesa O. Mohra. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu. Zwyc.: w r. 1931 — Klub Wiośl. K. P. W. Tczew, 1932 — Kolejowy Klub Wiośl. Bydgoszcz.

Bieg 5. Godz. 16,00. Czwórki półwyścigowe dla pań. Bieg o nagrodę honorową Klubu Wioślarskiego w Gdańsku.

Bieg 6. Godz. 16,30. Kajaki podwójne. Bieg o nagrodę honorową Klubu Wioślarskiego w Gdańsku.

Bieg 7. Godz. 17. Czwórki. Bieg o nagrodę przechodnią p. Leona Łuczyka z Gdyni. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu. Zwyc.: w r. 1931 — Grudz. Tow. Wiośl. „Wisła" Grudziądz, 1932 — Grudz. Tew. Wiośl. „Wisła" Grudziądz.

Regaty w Poznaniu na jeziorze Witobelskim dn. 16 lipca 1933 roku.

RODZAJ ŁODZI	W. T. W.	Kl. Wiośl. 04 r. Poznań	B. T. W.	T. Wiośl. „Tryton" Poznań	T. Wiośl. „Polonia" Poznań
Ósemki nowicjuszy . .	—	18	—	—	—
Jedynki nowicjuszy .	4	—	—	—	—
Czwórki wagi lekkiej .	—	—	—	10	—
Dwójki bez sternika .	—	4½	—	—	—
Czwórki	15	7½	—	—	—
Ósemki młodszych . .	18	—	—	—	—
Dwójki podwójne . .	9	—	—	—	—
Czwórki nowicjuszy .	—	—	—	—	10
Czwórki bez sternika .	—	17	—	—	—
Dwójki.	8	—	—	—	—
Czwórki półwyścigowe	7	—	—	3½	—
Jedynki	6	—	—	—	—
Czwórki młodszych . .	10	—	—	5	—
Ósemki	—	—	27	—	—
Razem . .	77	47	27	18½	10

Regaty w Kaliszu dnia 23 lipca 1933 r.

RODZAJ ŁODZI	K. W. 04 r. Poznań	Kal. Tow. Wiośl.	A. Z. S. Warsz.	W. T. W.	Ak. K. S. Kalisz	K. W. 30 r. Kalisz
Czwórki półwyścigowe	—	7	—	—	—	—
Dwójki ze stern. . . .	—	—	—	8	—	—
Czwórki wagi lekkiej .	—	5	—	—	—	—
Czwórki nowicjuszy .	10	—	—	—	—	—
Czwórki	15	—	—	—	—	—
Czwórki młodszych. .	—	—	10	—	—	—
Czwórki półw. nowicj.	—	—	—	—	7	3½
Ósemki	27	—	—	—	—	—
Razem . .	52	12	10	8	7	3½

Zestawienie punktacji klubów wioślarskich na 1 sierpnia 1933 r.

1. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie . . . 211½
2. Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań 143
3. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie 116½
4. Klub Wioślarski „Wisła" w Warszawie . . . 62½
5. A. Z. S. Kraków 40
6. A. Z. S. Warszawa 37
7. W. K. S. „Śmigły", Wilno 27½
8. W. K. W. „Grodno" 27
9. Policyjny Klub Sportowy, Wilno 23
10. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku . . . 22
11. Tow. Wioślarzy Polonia, Poznań 20
12. Towarzystwo Wioślarskie w Płocku 19
13. Tow. Wiośl. „Tryton" w Poznaniu 18½
14. Oddział Wiośl. „Sokoła", Kraków 15
15. A. Z. S., Wilno 12
„ Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie 12
17. Klub Wioślarski w Toruniu 7
„ Y. M. C. A., Warszawa 7
„ Policyjny Klub Sportowy, Kalisz 7
„ Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz . . . 7
„ Klub Wioślarski z 1930 r., Kalisz 7
22. Klub Wioślarski „Syrena", Warszawa . . . 3½
23. Oficerski Y. K. R. P., Warszawa 2

Punktacja klubów kobiecych.

1. Warszawski Klub Wioślarek 32½
2. Bydgoski Klub Wioślarek 25
3. A. Z. S. Wilno 12
4. W. K. S. „Śmigły" Wilno 10
5. A. Z. S. Kraków 7
„ W. K. W. Grodno 7
„ Policyjny K. S. Kalisz 7

Wileński Komitet Towarzystw Wioślarskich

Wilno, ul. Zygmuntowska 22-3. Tel. 6-95

Program

Regat Międzyklubowych w Wilnie

w dniu 3-go września 1933 r.

Bieg 1. Godz. 14.00. Czwórki półwyścigowe, bieg dostępny dla wioślarzy, którzy do dnia 31-go grudnia 1932 r. nie wygrali żadnego biegu.
Bieg 2. Godz. 14.15. Czwórki młodszych.
Bieg 3. Godz. 14.30. Jedynki młodszych.
Bieg 4. Godz. 14.45. Czwórki półwyścigowe nowicjuszek pań.
Bieg 5. Godz. 15.00. Czwórki nowicjuszy.
Bieg 6. Godz. 15.15. Jedynki.
Bieg 7. Godz. 15.30. Czwórki półwyścigowe pań, bieg dostępny dla wioślarek, które do dnia 31-go grudnia 1932 r. nie wygrały biegu na wiosła długie.
Bieg 8. Godz. 15.45. Czwórki — pań.
Bieg 9. Godz. 16.00. Jedynki — pań.
Bieg 10. Godz. 16.15. Czwórki półwyściwoge nowicjuszy.
Bieg 11. Godz. 16.30. Czwórki.

1) Regaty odbywają się w Wilnie na rzece Wilji. Tor 2000 m., dla pań 1300 m. na wodzie bieżącej.
2) Przedbiegi odbędą się w dniach 1 i 2 września o godzinie 15-ej.
3) Regaty odbywają się zgodnie z nowym regulaminem P. Z. T. W.
4) Termin zgłaszania osad upływa w dniu 28 sierpnia o godz. 20.
5) Zgłoszenia kierować należy do Wileńskiego Komitetu Towarzystw Wioślarskich (Wilno, kpt. Jan Szymański, D-two 3 b. sap.) łącznie z wpisowem w wysokości 2 zł. od zawodnika.
6) Do zgłoszeń muszą być załączone świadectwa lekarskie dla zawodników.
7) Nagrody w żetonach lub medalach a) przy udziale 4 osad 1 nagroda, b) przy udziale powyżej czterech osad 2 nagrody.
8) Losowanie osad do przedbiegów i przyjęcie zgłoszeń dokona Komisja Sportowa Wil. K. T. W. na zebraniu w dniu 28-go sierpnia na przystani Wil. T. W. o godz. 20-tej.
9) Biegi odbywają się na łodziach własnych. Towarzystwom zamiejscowym użyczy w miarę możności łodzi Wileński Komitet Towarzystw Wioślarskich po uprzedniej korespondencji (przed deklarowaniem biegu).
10) Zebranie Komisji Sędziowskiej odbędzie się w dniu 1 września o godz. 12-ej.
11) Kancelarja regatowa czynna będzie od godz. 12-tej dnia 1 września na przystani Wil. T. W.
12) Komisja Sportowa zastrzega sobie prawo zmiany programu.

KALISKIE TOWARZYSTWO WIOŚLARSKIE

PROGRAM

II-GICH REGAT MIĘDZYKLUBOWYCH

organizowanych przez Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie pod egidą Polskiego Zw. Towarzystw Wioślarskich na rzece Prośnie w Kaliszu w dn. 3 września 1933 r.

Bieg 1. Policyjny. Godz. 14,10. Czwórki półwyścigowe dębowe. Bieg nieklasyfikacyjny, dostępny dla klubów policyjnych, o nagrodę przechodnią Komendanta Wojewódzkiego Policji Państwowej. Zwycięzcy w r. 1930 i 1931 — Polic. Klub Sportowy w Kaliszu.
Bieg 2. Godz. 14,30. Czwórki półwyścigowe.
Bieg 3. Godz. 14,50. Czwórki wagi lekkiej.
Bieg 4. Godz. 15,10. Czwórki półwyścig. nowicjuszy.
Bieg 5. Godz. 15,30. Dwójki.
Bieg 6. Godz. 15,50. Ósemki młodszych.
Bieg 7. Godz. 16,10. Czwórki nowicjuszy.
Bieg 8. Godz. 16,30. Jedynki.
Bieg 9. Godz. 16,50. Czwórki.
Bieg 10. Godz. 17,10. Czwórki półwyścigowe pań.
Bieg 11. Godz. 17,30. Czwórki młodszych.
Bieg 12. Godz. 17,50. Ósemki.

1) Regaty odbywają się zgodnie z Regulaminem Regatowym P. Z. T. W. z 1930 r.
2) Długość toru 2000 mtr. Woda wolno płynąca. Bieg pań — 1200 mtr.
3) Termin zgłoszeń upływa w dn. 28 sierpnia 1933 r. o godz. 20-tej. Zgłoszenia należy przesyłać na blankietach regatowych P. Z. T. W. pod adresem Kapitana sportowego K. T. W. druha Emila Sztarka, Kalisz, Nowa 21, tel. 247 w godz. od 9 do 13-tej i od 16-tej do 18-tej.
4) Wpisowe w wysokości zł. 3.— od każdego zawodnika do biegów Nr. 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11 i 12 i zł. 2.— do pozostałych biegów należy przesyłać równocześnie ze zgłoszeniem.
5) Przedbiegi odbędą się w sobotę, dnia 2 września 1933 r. o godz. 15-tej.
6) Losowania torów dokona Komisja Sportowa przy udziale delegatów.
7) Kancelarja regatowa czynna od dnia 28 sierpnia 1933 r. do dnia 2 września 1933 r. od godz. 18-tej do 20-tej codziennie. Tel. 457 — Przystań Sportowa w Parku Miejskim Nr. 7.
8) Ważenie sterników i wioślarzy wagi lekkiej odbędzie się w piątek, dnia 1-go września 1933 r., dla zamiejscowych, którzy przybędą po 1 września — godzina przed biegiem lub przedbiegami.
9) Biegi odbywają się na łodziach własnych. Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie w miarę możności wypożyczy własnego taboru, po uprzedniem piśmiennem porozumieniu.
10) Rozdanie nagród w dniu 3 września 1933 r. o godzinie 19-tej w lokalu własnym.

Komisja Sportowa zastrzega sobie zmianę program

Cena ogłoszeń: 1 strona zł. 300, 1/2 strony zł. 155, 1/4 str. 80, 1/8 strony zł. 45, w tekście o 50% drożej.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI, WARSZAWA, FOKSAL 15 — TEL. 670-56.
Prenumerata „Sportu Wodnego" wynosi półrocznie zł. 10, rocznie Zł. 20.
Rękopisów nie zwraca się. Ogłoszenia i prenumerata zagraniczna 50% drożej. Konto w P. K. O. Nr. 6013.
Wydawca „WAW" Warszawska Agencja Wydawnicza S-ka z o. odp. *Redaktor MIECZYSŁAW MAJCHER.*

Drukarnia Piotr Pyz i S-ka, Warszawa, Miodowa 8.